

Onze Vogels

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Speciaalclubs

Speciaalclubuitgave
nummer 8
augustus 2014

De l

ssel

De Vogelwereld A.O.B.
Het beste Belgische
ornitologisch maandblad

ledere maand 48 tot 64 blz formaat A4
boordevol teksten en kleurenfoto's
van de betere schrijvers en topfotografen.

Een Jaarlijks abonnement loopt van januari tot december.
Stort 40 euro op onze
Belgische rekening 22 0000 8635 4147 van "Vogelwereld"
1190 Brussel met vermelding van naam en adres.
Verdere info en digitaal proefnummer:
José Delfosse, Avenue des Champs Clairs te 1420 Ophain.
Email: josedelfosse@yahoo.fr

Aluminium voliëres

EUROKOOI

25 jaar
Voliëre
bouw

pb
Aluminium
Fabrieksweg 34
5683 PP Best

www.eurokooi.nl

- Voliëres naar uw eigen ontwerp
- Compleet of zelfbouwpakket
- Onderhoudsvrij aluminium
- Diverse kleuren op voorraad (poedercoating)

Aluminium voliëres
Tel: (0499) 374395
Fax: (0499) 375048
Email: info@eurokooi.nl
Zaterdag geopend van 9.00 tot 15.00 u.
of op afspraak

Geslachtsbepaling door DNA uit veren

Taurus Diagnostik GbR
Niederwall 5
D-33602 Bielefeld
telefoon +49 521 329 300 30
fax +49 521 329 300 33
info@taurus-diagnostik.de
taurus-diagnostik.de

NIEUW:
test op PDD € 30,-

1-3 analyses:	per € 14,99
4-10 analyses:	per € 13,99
11-20 analyses:	per € 12,99
21-40 analyses:	per € 11,99
af 41 analyses:	per € 10,99

PBFD + APV: € 28,-
+ Chlamydia: € 46,-
alle prijzen zijn inclusief BTW

VOGELMARKT BOSKOOP

Een must voor iedere vogelliefhebber.
Iedere 1e zaterdag v/d maand september 2014 t/m april 2015.
Openingstijden: 09.00 tot 13.00 uur.
Locatie is het Plantariumgebouw, Italiëlaan 4, Hazerswoude-dorp.
Zeer ruime parkeergelegenheid aanwezig.
Volg de GELE aanwijzingsborden
Voor meer info: www.vogelmarkt.nl

AFCON KUNSTSTOF-GAAS

transparant/zwart kunststof gaas 13x13 € 1,50 p/m²
nu aanbieding 13x13 in rollen van 25m² of 50m²
nu € 1,00 p/m²
bestel via www.afcon.nl of tel.: 06-53 48 69 32

Studieclub voor Kleur-, Vorm- en Postuurkanaries
"Onder Vrienden Opgericht"

STUDIECLUB OVO

NA 12 JAAR EEN INTERNATIONALE OPEN
TENTOONSTELLING TE HEBBEN GEORGANISEERD,
ORGANISEERT OVO DIT JAAR EEN

C.O.M. TENTOONSTELLING
VOOR KLEUR-, VORM- EN
POSTUURKANARIES
EN WEL OP

**VRIJDAG 17 OKTOBER EN
ZATERDAG 18 OKTOBER 2014**
in het

Wijkcentrum "Het Anker"
Mr. Koolenweg 10, 8042 GA Westenholte, Zwolle
Sluitingsdatum inschrijving 4 oktober a.s.
Inbreng op 15 oktober a.s.

Inschrijfformulier en informatie zijn te verkrijgen bij:
Martien Evers, Buiten Nieuwstraat 94,
8261 AX Kampen, tel. 06-12052824
e-mailadres: martienevers@home.nl
www.Studieclub-OVO.nl

Gehu Kooien

vraag documentatie aan bij:

Gehu kooien
Transportweg 9
7442 CT Nijverdal
Telefoon 0548-616187
E-mail: gehukooien@gmail.com
Internet: www.gehu.nl

Vertegenwoordiger België
Vogelcentrum Huysmans
Turnhoutsebaan 195A
2480 Dessel
Telefoon: 0032(0)14-378140
GSM: 0032(0)475-554981

ssel

De

Inhoud

- 04** Japanse Meeuwen en overige Lonchura's
06 Speciaalclub Zangkanaries NZHU
08 Afrikaanse Prachtvinken **10** Boem: het verhaal van een kanarie **11** Column voorzitter
12 Insecten- en Vruchtenetende Vogels
14 Europese Cultuurvogels **16** Kleurkanaries
18 Zebra vinken **21** Column keurmeester
22 Natuurbroed Gouldamadines
24 Australische Prachtvinken & Papegaai Amadines **28** Parkieten **30** Vorm-en Postuurkanaries **33** Bondsmededelingen
34 NBvV-info **35** Kalenderartikel

08

16

30

Foto voorpagina: Grote putter - agaat. Foto: Jacob Hakvoort

NBvV

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 36,- per jaar (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

Abonnementsprijzen: Nederland € 26,- (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 28,-,

priority Europa € 61,-. Landen buiten Europa € 91,-. Verspreid lid buitenland: bovengemelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari t/m 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbv.nl, website: www.nbv.nl Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Pieter van den Hooven (tropen), Jan de Bruine (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wal (postuurkanaries), Theo van Kollenburg (kleurkanaries), Piet Onderdelinden (eindredactie en kromsnavels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd).

Tekstcorrectie: Ton Koek, Loek Bertina

Redactieadres: Bonds bureau NBvV t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Tel. 0164-235007 e-mail: hansvanderstroom@nbv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor

zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vormgeving: Aad Koeleman, X-media Solutions, Doetinchem

Druk: Senefelder Misset B.V., Doetinchem Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

colofon

Gepareelde Japanse

De laatste jaren is de JMC veel in het nieuws geweest, vanwege enkele uitbreidingen met aan de Japanse meeuw verwante soorten. Zo zijn vorig jaar de zilver-, loodbekken en rijstvogels bij de JMC ondergebracht. Maar uiteraard blijven de Japanse meeuwen binnen de JMC de aandacht krijgen die zij verdienen!

Leuke ontwikkeling

Het verhaal is u wellicht bekend. Een van de laatst bekende mutaties bij de Japanse meeuwen is de "geparelde". Deze vogels zijn inmiddels alweer 15 jaar in Nederland en hebben een leuke ontwikkeling doorgemaakt. Maar we zijn er nog niet! We proberen de vogels nog mooier te maken en dat is een proces van vallen en opstaan; soms twee stappen terug doen om er weer drie vooruit te kunnen zetten!

Afstamming

De in 1982 in Japan ontstane mutatie komt in 1999 voor het eerst naar Nederland. Het schijnt, dat er al eerder enkele exemplaren in Frankrijk te bewonderen zijn geweest, maar de informatie daarover is erg summier. Vast staat, dat de geparelden, die we momenteel overal in Europa en zelfs daarbuiten, tegenkomen, afstammen van de 10 koppels, die in 1999 door Fred Panjer vanuit Japan zijn geïmporteerd. Deze 10 koppels bestonden uit 5 koppels gepareld zwartbruin, destijds met 'pearl' aangeduid en 5 koppels gepareld zwartgrijs, destijds 'pearl grey' genoemd. In het jubileumboek van de JMC uit 2000 staan foto's afgebeeld van de eerste geparelden in Nederland. Het waren allemaal zeer kleine vogels,

maar ze bleken goed vruchtbaar te zijn. De eerste geparelden in het zwartbruin bleken allemaal split voor grijs, zodat uit de eerste koppels ongeveer de helft van de jongen gepareld grijs was. Wat nu de kop begint op te steken, is de mogelijke recessieve aanwezigheid van de mokka-mutatie in de geparelden. In steeds meer nesten treffen we geparelden in het mokka-bruin of mokka-grijs aan. Ook zijn er in de beginperiode diverse andere mutaties uit de geparelden tevoorschijn gekomen. Opvallend

egaal gekleurde bruinen en soms ook roodbruinen.

Eumelanine

Na een eerste opleving hebben de geparelden een periode aan populariteit ingeboet. Het vereiste contrast is er met name de eerste jaren door veel liefhebbers uitgefokt door te vaak terug te grijpen op onze volkleurmeeuwen. Vanwege de geslachtsgebonden vererving van de geparelden, lukte het snel om weer genetisch geparelden terug

Een zwartbruin gepareelde meeuw en een zwartgrijs gepareelde meeuw. Beide kleurkampioen in hun kleurslag op de afgelopen bondsshow.

De

se meeuwen

te fokken. Men deed dit vaak om het formaat en het type te verbeteren. Het resultaat was, dat er inderdaad grotere vogels en betere types werden geboren, maar met de kleur en het contrast was veel mis! De jongen leken vaak op enigszins grauwe, opgebleekte mokka's en van het kenmerkende contrast was niets meer over. Keurmeesters konden dan niet anders dan de vogels hierop straffen. Het verdwijnen van het contrast ten gevolge van het inkweken van 'Europese' volkleurmeeuwen ligt zeer waarschijnlijk aan het feit, dat deze al jarenlang zo egaal mogelijk worden gefokt. De verdeling van het (zwarte) eumelanine over het gehele vogellijf is in de loop der jaren steeds gelijkmatiger geworden. De geparelde mutatie pakt juist het zwarte eumelanine aan. Dus bij een gelijkmatige verdeling

daarvan wordt de gehele vogel ook gelijkmatig aangepakt. Resultaat: een gelijkmatig opgebleekte, grauwe vogel, die nauwelijks iemand zal aanspreken. De originele mutatie is opgetreden in 'slechte' meeuwen, dat wil zeggen, meeuwen die verre van egaal zijn met een verhoogde concentratie van zwart eumelanine op de kop, de bef, de vleugels en de staart. Denk hierbij aan vogels die lijken op een spitsstaart-bronzeman. Doordat de mutatie juist dus op deze plekken het zwarte eumelanine aanpakt en op andere plekken, waar het zwarte eumelanine dus in een veel lagere concentratie aanwezig, of zelfs bijna afwezig is, niet, ontstaat een contrastrijke vogel. Deze zien we de laatste paar jaar gelukkig toch weer steeds meer op onze tentoonstellingen, zeker op de grotere shows. De show-

Speciaalclubs

vogels zijn bijna zonder uitzondering mannen. Deze tonen meer contrast dan de poppen. De meest contrastrijke vogels zijn vaak ook intensief, dus kort bevederd. Dit zijn dan meestal ook niet de grootste vogels, maar daar kijkt een keurmeester wel doorheen. Ook voor de kweek zijn deze mannen belangrijk. Schakel ze zeker niet uit, omdat ze te klein zouden zijn! Met een goed bevederde, grote pop geven deze mannen vaak de beste jongen!

Contrast

Zoals reeds een paar keer aangegeven toont een goede geparelde meeuw een maximaal contrast tussen de zo diep mogelijk gepigmenteerde veervelden (rugdek, wangen, broek en buiktekening) en de zeer licht zilvergrijs gekleurde bovenzijde van de kop, masker, vleugels en staart. Dit geldt zowel voor de geparelde in het zwartbruin, als in het zwartgrijs. De in de standaard omschreven kleur voor de maximaal gepigmenteerde veervelden is voor de gepareld zwartbruin "bruin" en voor de gepareld zwartgrijs "grijs". Goede geparelden laten in de wangen of op de borst "pareltekening" zien, dat wil zeggen dat er wat lichte punten in het donkere pigment zichtbaar zijn. In tegenstelling tot de volkleurmeeuwen, die zo egaal mogelijk van kleur dienen te zijn, wordt bij de geparelde dus maximaal contrast gevraagd.

Show

Op zaterdag 27 september wordt de landelijke JMC-show georganiseerd in Leerdam: een show met een prachtige collectie Japanse meeuwen, nonnen, rietvinken, bronzemannen, muskaatvinken, zilver-, loodbekken en rijstvogels. Nadere gegevens hierover vindt u op onze website: www.jmc-lonchura.nl ◀

Speciaalclub Zang NZHU

De waterslager en de nachtegaal

Wie kent niet Georg Friedrich Händels beroemde compositie 'De koekoek en de nachtegaal'? Het lied van de nachtegaal spreekt al eeuwenlang tot de verbeelding en niet alleen bij componisten. Toen men in de 17e eeuw ontdekte dat kanaries goede imitators waren werd geprobeerd hen het lied van de nachtegaal te laten zingen. Immers, van de natuurlijke zang van de nachtegaal kan je maar een paar maanden genieten; kanaries zingen, op de ruitijd na, het hele jaar rond.

In het in 1672 te Amsterdam gepubliceerde 'Het Schouw-Toneel der Aertse Schepselen' schrijven P. Nylant en J. van Hextor over 'Bastaert Nachtegaelen', vogeltjes die het lied van de nachtegaal nabootsten.¹ In het in 1675 te Londen, door Joseph Blagrave geschreven, 'The Epitome of the Art of Husbandry' kunnen we lezen dat Duitstalige ambulante vogelhandelaren toen in Engeland kanaries verkochten waarvan de zang leek op dat van de nachtegaal.² Deze 17e eeuwse kanaries, die het lied van de nachtegaal imiteerden, vormen het begin van een onafgebroken geschiedenis die eindigt bij de huidige nachtegaalzanger, de waterslager. In de 19e eeuw in Saksen en bij onze zuidoorden in de jaren '70 van de vorige eeuw vonden van deze lijn aftakkingen plaats die zouden leiden tot resp. de harzer en de moderne Belgische waterslager.³

Geoefend oor

Om kanaries het nachtegaallied aan te leren werden zij in de 17e en 18e eeuw 'by de Nagtegalen geleert' en zongen ze 'neffens Nagtegalen gelyk'.⁴ Om in het lied van de huidige waterslager de zang van de nachtegaal te herkennen is wel een geoefend oor vereist. Het cultiveringproces heeft immers in de afgelopen eeuwen niet stil gestaan. Beoogden de kwekers aanvankelijk kanaries de natuurlijke zang van de nachtegaal te laten zingen, later richtten zij zich steeds meer op de afzonderlijke toeren van het nachtegaallied en de veredeling daarvan. Desondanks zouden we tijdens het luisteren naar de nachtegaal toeren moeten herkennen die ook door de huidige waterslagers gezongen worden. Ter verduidelijking: Een toer is een regelmatig terugkerende, vaste combinatie van klinkers en medeklinker(s) in het lied van een zangvogel.

23 december 2013 - Keurmeester Jan de Bruine in de keurkamer tijdens de 29e clubkampioenschappen van de Speciaalclub Zang NZHU

Een geslagen lied

Vanuit het struweel van de Hollandse duinen klinkt in het voorjaar het lied van de nachtegaal in volle glorie. Analyseren we de zang van de nachtegaal dan is z'n lied opgebouwd uit korte

Speciaalclubs

24 december 2013 - Afluisteren van waterslagers tijdens de studiedag van de 29e clubkampioenschappen van de Speciaalclub Zang NZHU

strofes, bestaande uit 2-3 toeren. De toeren worden krachtig gezongen en wisselen elkaar abrupt af. In de zang van de nachtegaal is de medeklinker 'k' prominent aanwezig. We noemen daarom het lied van de nachtegaal geslagen. Ook van de waterslager wordt verwacht dat hij een geslagen lied zingt. Van een waterslager verlangen we anno 2014 echter niet meer dat hij zing 'neffens Nagtegalen gelyk'. Integendeel, het nachtegaallied kent namelijk een groot aantal toeren en toervormen die door de waterslagerkwekers als minder welluidend worden beschouwd. We moeten dan bijvoorbeeld denken aan toeren die op de klinkers 'i' en 'e' worden gezongen en daarom scherp en spits klinken. Waterslagerkwekers proberen hun kanaries zoveel mogelijk op de klinkers 'o' en 'oe' te laten zingen. Het cultiveringproces van de nachtegaalzanger heeft in de afgelopen eeuwen dus voor een groot deel bestaan uit het elimineren van de niet gewenste en het versterken van de gewenste toeren en toervormen in de aan het lied van de nachtegaal verwante kanariezang.

Een bijzondere ervaring

Ik bevind me in de gelukkige omstandigheid in het voorjaar niet ver van huis van nachtegalenzang te kunnen genieten. Al lopend of fietsend beluis-

ter je tussen het gigantische scala aan toeren en toervormen toonstukjes die je dolgraag bij je eigen waterslagers zou willen horen. Ook dit voorjaar heb ik regelmatig de tijd genomen de verbale kunsten van de nachtegaal te bewonderen en daarbij schitterende waterslagertoeren gehoord: Vragende, soms smekende, fluiten (doe-doe-doe-doe?); met de toongrepen in een sneller tempo gezongen, doedoedoedoedoe, de fluitenrol; geschroefde, kort en krachtig, gezongen knorren (knorrrrrrr) en de onvermijdelijke tjokkenpartij: tjok-tjok-tjok-tjok (tjokken) en in het ratelende ritme van een mitrailleur, tjoktjoktjoktjoktjok, de tjokkenrol. Zelden hoor je waterslagers zulke fraaie vormen zingen als de nachtegaal kan laten horen. Omdat in het lied van de nachtegaal zoveel toeren zitten die herkenbaar zijn in de waterslagerzang is het luisteren naar nachtegalen voor een waterslagerkweker een wezenlijk andere ervaring dan voor de doorsnee natuurliefhebber.

Uiteenlopende aspecten

Het kweken van zangkanaries in het algemeen en van waterslagers in het bijzonder is een liefhebberij met uiterst uiteenlopende aspecten. In het voorjaar is er het kweekseizoen met alle elementen die het fokken van vogels zo aantrekkelijk maakt. Vervolgens breekt

Opgericht 4 april 1985

voor de jonge mannen de studietijd aan en wordt het naarmate de weken vorderen steeds spannender om te horen of ze datgene zingen wat je bij de kweek voor ogen hebt gehad. In oktober worden de mannetjes opgekooid en volgt de periode van afluisteren, selecteren, africhten en vanaf december die van de wedstrijden. Bijzonder voor de waterslagerkweker is dat hij, al wandelend of fietsend in de natuur geconfronteerd kan worden met het lied van de nachtegaal en hem het gevoel bekruipt dat hij in de open lucht thuis voor de zangkast zit. In de wereld van de avicultuur lijkt me dit een vrij unieke ervaring.

Speciaalclub Zang NZHU

Fokkers van zangkanaries wonen over het algemeen verspreid over Nederland. Het lidmaatschap van de Speciaalclub Zang NZHU schept de mogelijkheid om met andere kwekers van waterslagers, harzers of timbrado's in contact te komen. De activiteiten concentreren zich in het najaar met speciale afluisterbijekomsten en rond Kerst de jaarlijkse wedstrijd. Verder wordt een Contactblad uitgegeven.

Meer informatie over deze boeiende hobby en de speciaalclub is te vinden op de website van de vereniging: www.zangkanaries.nl. ↵

Noten

1. p. 230.
2. p. 107.
3. Plokker, J., *Revolutie in de zangkast, ontwikkelingen in de zangkanariesport 1970-2010*, deel 1. In: Contactblad Doelgroep Zang NZHU, febr. 2011, 27e jrg., nr. 1, pp. 15-30. Zie ook www.zangkanaries.nl, Artikelen, Waterslagers.
4. Groninger Courant, 18-04-1788; Amsterdamse Courant 21-03-1747.

Kweek met de Zwartbuik Vissel

Beste vogelliefhebber, Hieronder een kweekverslag van de zwartbuik vuurvink. Een vogeltje uit Afrika dat bij de familie van de amaranten hoort. Ook een vogeltje, dat u niet veel meer ziet in de Nederlandse volières. Des te meer reden om deze vuurvink weer eens onder uw aandacht te brengen.

Het begin

In de zomer van 2012 was het dan zover. In één van mijn binnenvluchtjes, 60 x 150 en 200 cm hoog werd eerst de pop gedaan. Alle vluchtjes zijn voorzien van kunstkerstbomen. Na een dag of 4 heb ik de man erbij gedaan. Vanaf het eerste moment klikte het helemaal tussen de pop en de man. Hij maakte binnen een paar dagen al een nest op ong. 70 cm. boven de grond.

Enkele dagen daarna voelde ik in het nest, gemaakt van kokosvezels en afgewerkt met sisal en pluisjes, al twee eitjes. Totaal werden er drie eitjes gelegd. Beide vogels broedden om beurten.

Na zo'n 10 dagen bleken het onbevruchte eitjes te zijn. Voordat ik met mijn vinger in het nest voel, pak ik altijd wat beukensnippen van de grond en wrijf dat door mijn handen. Met

het idee, om eventuele andere niet bekende luchtjes weg te werken.

Na 8 dagen heb ik de eitjes weggehaald. Ook heb ik het sisal toen uit het nest weggenomen.

Na 2 weken lagen er weer twee eitjes in het zelfde nest, dat ze weer netjes met sisal hadden afgewerkt. Totaal werden er nu vijf eitjes gelegd.

Na 8 dagen weer nestcontrole gedaan, vier van de 5 eitjes bleken bevrucht te zijn. Rekenen vanaf het derde eitje, 13 dagen later, lag er 's ochtends één jong in het nest. 's Avond na het werk gelijk kijken bij de Zwartbuiken. In het nest lag één jong en op de grond twee jongen. Één jong was al helemaal koud en helaas dood, de andere heb

De,

uurvink

ik in de handen genomen en weer warmer gemaakt en deze kwam toen weer helemaal bij. Ik heb dit jong toen maar weer in het nest gelegd. De jongen zien er trouwens best wel aardig donker gekleurd uit. De dag erna was er weer een jong uit het nest geworpen en lag dood op de grond. Dit ging het zo natuurlijk niet worden. Ik heb het mannetje in een TT-kooitje gedaan. Dit kooitje op de grond in het vluchtje gezet. De pop voerde de twee jongen goed. Toen deze jongen zes dagen oud waren heb ik ze geringd met 2,3 mm. Bij zo'n dag of zestien komen ze al zelf het nest uit. Na een paar dagen veel op

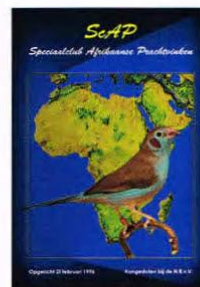
de grond te zijn geweest, proberen ze al wat te gaan vliegen. Maar ze houden zich behoorlijk schuil in de kunstkerstbomen en verblijven toch nog veel op de grond. De pop voert de jongen goed en voordat ik het door had lagen er alweer een paar eitjes in het nest. Jammer dat pa nog in de TT-kooi zat. De onbevuchte eitjes heb ik maar gelijk weggehaald. Ja, wat moet je nu weer? Ik heb toen de man maar weer losgelaten in het vluchtje. Alles ging goed en na 35 dagen oud te zijn, heb ik de twee jongen uitgevangen en in een ander vluchtje gedaan. Al snel was het te zien dat de twee jongen er niet hetzelfde uitzagen. Dit klopte dus, later bleek ook dat het een pop en een mannetje waren.

Voeding

O ja, zeker niet onbelangrijk, ik geef mijn vogels als eivoer een mengeling van 4 bestaande soorten eivoer die ik in de mixer iets fijner maak. Van iedere soort eivoer een zelfde deel. Ik gebruik daarvoor:
Exoten mix van Avian, (Kracht- en onderhoudsvoer voor tropen en exoten)
Delikat insectenvoer van Avian,

Speciaalclubs

(puur insectenvoer voor gevoelige insectenetende vogels)

Premium Eggfoot van CeDe (eivoer exoten)

Premium Protein mix van CeDe (22% ruw eiwit).

Deze mengeling bewaar ik in de koelkast. Per dag meng ik 's avonds alvast wat ik nodig heb voor de volgende dag. Ik wel in water rusk. Één deel rusk en twee delen water. Ik meng de eivoermengeling met de rusk en doe er wat fonio paddy doorheen. Dan kan alles lekker het water opnemen. Alle vogels eten dit graag. Als ik het aan de vogels geef doe ik er, als er jongen zijn, per keer ook wat eigen gekweekte fruitvliegenlarven bovenop. Dit krijgen ze meestal drie maal per dag in kleine hoeveelheden aangeboden. Na een dag of zes krijgen ze alleen het eivoer van de vier soorten. Als ze zijn uitgevlogen geef ik ze iedere dag een stukje goed in water geweekte Franse trosgierst erbij. Omdat ik in aparte vluchtjes kweek en per vluchtje 1 koppeltje, heb ik niet het probleem dat andere vogels alle lekkernijen eruit pikken voor het bij de jongen zou zijn. Je kan dus goed volgen wat het koppel precies doet, zonder door andere vogels te worden verstoord. Het is een mooie vogel die we helaas te weinig zien in onze volières. Ton de Munnik.

De Speciaalclub Afrikaanse Prachtvinken bestaat inmiddels 18 jaar. Zij houdt per jaar drie contactdagen, waarbij veel leden hun "overtollige" vogels meenemen voor andere leden. Wij moeten immers onze vogelstand op peil houden. Ook houden wij in oktober een eendagshow en geven per jaar vier contactbladen uit. Voor verdere informatie verwijs ik u graag naar onze site www.Scapnl.com ◀

usel

Boem kwam bij ons thuis in de zomer. 'Zingt ie?' had Sarah aan de verkoper in de dierenwinkel gevraagd. Die ontkende; 'Hij maakt alleen nog maar wat geluidjes. Maar dat komt wel, want hij is nog jong.'

Sarah vond het zielig. Omdat de kanarie niet zong, wilde waarschijnlijk niemand hem hebben. Dus nam Sarah hem mee naar huis en gaf hem cadeau aan mij voor mijn verjaardag. Het was een mooie kanarie met een groene glanzende vacht. Hij vloog als een komeet door het huis. Omdat het vogeltje regelmatig zijn verenpak opschudde, waarbij het net leek alsof hij ontplofte, noemden we de hem Boem.

Boem had een sterke eigen wil, als iets hem niet zinde, liet hij dat duidelijk merken. Een keer kwam hij tijdens het ontbijt naast mijn bord zitten en begon geïrriteerd tegen mij te schreeuwen. Eerst snapte ik niet waarom, maar een blik in de kooi gaf uitsluitsel: zijn zaadjes waren op. Maar zingen deed Boem niet.

Na een paar maanden zochten we een vrouwtje voor hem uit. Een gele metgezel met de naam Pats. Ze snavelden regelmatig, vlogen samen door de woonkamer en maakten ruzie. Maar seksueel boterde het niet. Totdat Boem opeens zelf een nest begon te bouwen. Merkwaardig, want dat doen mannetjeskanaries niet.

De man van de dierenwinkel wist de reden. 'Dat is een pop' zei hij terwijl

hij de cloaca van Boem inspecteerde. Dat verklaarde ook meteen waarom ze niet wilde zingen. We hadden dus twee vrouwtjes. Bij dezelfde dierenwinkel kochten we daarom een derde kanarie: De meneer.

Van de drie kanaries was Boem duidelijk de beste. Ze was het mooist, het fitst, ze vloog het best en speelde de baas over de andere vogels. Als De meneer bij het etensbakje zat en dat mocht niet van Boem, dan joeg ze hem daar gelijk vandaan. Ze speelde niet alleen de baas over hen, maar ook over ons. Als ik te dicht bij de kooi kwam, dan liet ze dat merken. En ze schreeuwde net zo lang naar ons, totdat ze kreeg wat ze wilde.

Pats werd meerdere keren ziek, Boem nooit. Pats kon geen eieren leggen, Boem legde nest na nest. Vorige maand werd Boem moeder van vier kleine kanaries. Onder haar hoede groeiden ze op van lelijke mormels tot schattige pluizenbollen. Ik had nooit gedacht dat Boem iets zou kunnen overkomen. Zij was immers de sterkste.

Drie dagen geleden hield ik mijn hand in de kooi om een van de kleintjes te pakken. Boem raakte in paniek en bleef met haar pootje ondersteboven

in het nest haken. Alsof iemand je omduwt, terwijl je been gewoon op de grond blijft staan. Boem begon te hinken. Als ze liep, hing haar rechtervleugel lam langs haar lichaam. Vliegen kon ze niet meer. En zelfs haar onophoudelijke geschreeuw verdween. De volgende dag ging het nog slechter met haar. Ze zat op de grond van de kooi en wilde niet meer eten. Ze had nog net genoeg energie om haar laatste ei te leggen. Toen we haar wilde pakken, strompelde ze weg en verstopte zich in een hoekje onder de radiator. We hebben haar handmatig proberen te voeren, maar ze wilde niet. Ik voelde me schuldig. Was ik maar niet met mijn hand in de kooi geweest. Had ik het nestje maar eerder weggehaald. Als dit, dan dat. Maar dat is allemaal achteraf. Vanochtend was de situatie weer verslechterd. Boem zat nog steeds op de grond. Ze trilde en hapte naar lucht. Een spoedbezoek aan de dierenarts mocht niet meer helpen. Ze stierf in Sarah's schoot, terwijl ze wat vloeibare voeding in haar snavel probeerde te stoppen. We hebben haar begraven onder een boom in het Zuiderpark.

Lieve Boem, rust zacht. <

De /

Dus U ook!

Het is weer augustus en wederom mogen we genieten van een Onze Vogels die in zijn geheel gevuld is door onze speciaalclubs. In 2012 en 2013 heb ik mijn column daar ook op aangepast en zo ik in de voorgaande edities al schreef nemen de speciaalclubs een zeer belangrijke plaats in, ook daar waar het wetgeving en dierenwelzijn betreft. Men zegt wel eens dat ambtenaren langzaam werken en dat het allemaal niet opschiet, maar als ik zie met welke hoge snelheid nieuwe regels en wetten in Brussel en Den Haag tot stand komen zou het misschien wel eens goed zijn om een snelheidsbeperking met trajectcontrole in te voeren. Laten we anderzijds ook de beleidsmakers en ministeriële medewerkers maar eens complimenteren voor hun voortvarendheid en slagvaardigheid, immers bij duidelijkheid en goede wet- en regelgeving is iedereen gebaat.

We zijn dan ook blij dat we als NBvV gesprekspartner van de overheid zijn, en dat we goed contact hebben met de instanties die allemaal meewerken aan het tot stand komen van nieuwe regels en wetten. Voor de overheid is het een goede zaak dat zij informatie kan inwinnen bij de NBvV als grootste vogelorganisatie, en dat gelukkig ook doet! Er wordt dan ook hard aan de kar getrokken om hem in een goed spoor te krijgen, en dat dat spoor op begaanbare en onbegaanbare wegen ligt moge duidelijk zijn.

Al eerder schreef ik dat onze speciaalclubs hier een zeer

belangrijke taak in vervullen en gelukkig nemen zij hun verantwoording dan ook zeer serieus. Maar eigenlijk zijn het niet alleen onze speciaalclubs, het zijn al onze verenigingen en al onze leden! DUS U OOK!! De kans is groot dat ook voor u onze hobby in een heel ander daglicht komt te staan, en dat de beleving rond het hebben, houden, fokken en verzorgen van vogels heel anders gaat worden. Is dat nu een nadeel, is dit het einde van onze liefhebberij? NEE!, is hierop het antwoord, maar een aantal zaken zal wellicht op een andere manier beleefd en uitgevoerd gaan worden. De pessimist zal gaan doemdenken, en de optimist ziet nieuwe kansen en mogelijkheden en gelukkig behoort de NBvV tot deze laatste. Elke maand leest u in ons blad artikelen van onze commissie Dierenwelzijn en Wetgeving en eigenlijk is dat al een begin van onze nieuwe bewustwording. En bewustwording en speciaalclubs?

We zijn eigenlijk allemaal speciaal zoals we met onze vogel-hobby bezig zijn. En als ik goed over deze laatste regel nadenk, is eigenlijk elke vereniging speciaal, en biedt elke vereniging die bij de NBvV is aangesloten haar leden veel en extra mogelijkheden om toe te voegen aan de beleving van onze hobby. Wie weet praten we over enige tijd niet meer over speciaalclub, maar over speciaal vereniging! Tot volgende maand.

Henk van Hout
bondsvoorzitter

Vanaf 1 juli is het bij wet verboden om papegaaien en parkieten op te halen en met de hand groot te brengen. In het nieuwe 'Besluit houders van dieren' is nu... per soort vastgelegd na welke periode de jongen wel van hun ouders mogen worden gescheiden.

De nieuwe wet houdt dat in dat babypapegaaien en -parkieten minimaal zo lang bij de ouders moeten blijven totdat ze volledig zelfstandig kunnen eten en daarvoor niet meer afhankelijk zijn van de ouders. Hoe lang die periode duurt, verschilt per soort: van 7 tot 8 weken bij een grasparkiet, tot 4 à 5 maanden voor verschillende soorten ara's. Met de nieuwe wet wordt ook de handel in babypapegaaien en -parkieten strafbaar.

Wel wordt er een uitzondering gemaakt als het welzijn van de jongen of de oudervogel zulks

noodzakelijk maakt.. Of zoals de wet zegt:

"Artikel 2.2, zevende lid, van de wet, is niet van toepassing indien de houder aannemelijk kan maken dat het scheiden van een dier van het ouderdier noodzakelijk is met het oog op de gezondheid en het wel-

zijn van het dier of het ouderdier." Duidelijk is wel dat de bewijslast dus bij de liefhebber ligt.

Voor de gebruikers van onze website (Vogelmarkt.net) zal deze nieuwe regel geen veranderingen opleveren. Vanaf het allereerste begin van de website is het plaatsen van advertenties, waarin niet zelfstandige vogels worden aangeboden of te koop gevraagd niet toegestaan.

U kunt alles zelf nalezen op de officiële website van de overheid

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stb-2014-210.html>

Deze nieuwe regel staat in artikel 1.20

Aan het eind van de regeling vindt u bijlage 1, waarin alle parkiet- en papegaaiachtigen worden genoemd met de Nederlandse en Latijnse naam en het aantal "scheidingsdagen"

Leucopsar rothschildi

De Balispreeuw

De Balispreeuw is een overwegend witte vogel met een prachtige blauw gekleurde oogheid. De punten van de vleugels zijn zwart net als het uiteinde van de staart. De snavel is grijsbruin en wordt naar de punt toe meer hoornkleurig. De poten zijn blauwgrijs. De man heeft een langere kuif dan de pop. Dit verschil is bij volwassen vogels duidelijk te zien. Jongere vogels zijn meer crèmekleurig en jonge mannen hebben nog geen lange kuif. Het bepalen van het geslacht d.m.v. DNA is dan ook raadzaam en zelfs verplicht i.v.m. de CITES-wetgeving.

Leefgebied

De Duitse zoöloog Erwin Stresemann beschreef de Balispreeuw voor het eerst in 1912. Zoals de naam al doet vermoeden komt de Balispreeuw voor op Bali, Indonesië waar deze met uitsterven wordt bedreigd. In het noordwesten van Bali bevindt zich het Bali Barat National Park dat vooral bestaat uit een relatief droog heuvellandbos. De Balispreeuwen lijken de dichtere bosgebieden die meer voorkomen op Bali te vermijden. In de jaren '80 werd de wilde populatie geschat op een aantal van 200 individuen. Een kleine 20 jaar later werd dit aantal niet hoger dan 50 stuks geschat. Diverse uitzetprojecten zorgen er momenteel voor dat dit aantal gestaag stijgt. Er zijn verschillende redenen waarom de soort zo ernstig bedreigd is. Een aantal redenen hiervan zijn dat de populatie nooit erg groot is geweest, de soort is gebonden aan een speciaal type leefgebied dat klein is qua oppervlakte, illegale wildvang en het aantasten van het leefgebied dat plaats moet maken voor kokos- en kapokplantages en dorpsuitbreiding.

In de volière

In Nederland en omringende landen zijn er geregeld Balispreeuwen in volières te zien. Binnen de "Speciaalclub Insecten en Vruchtenetende Vogels" (SCIVV) zijn er aardig wat leden die succes hebben met deze spreuwensoort. Zij zijn dan ook een aanwinst voor in de volière. De man zit vaak met opgezette kuif te baltsen. De kop wordt dan naar achter gehouden en hij zit dan op zijn gemak te kwetteren. Zelf ben ik sinds eind oktober 2013 in het bezit van een mooi, jong en onverwant koppel. Beide vogels zijn van juni 2013

reenuw

en waren bij aanschaf nog niet volledig op kleur. Ook was de kuif van de man nog niet op lengte. De vogels hebben de beschikking over een nachthok van 180x70x200 cm en een buitenvlucht van 360x100x200cm. Tijdens de winter konden zij de hele dag naar buiten en gingen 's avonds weer naar binnen. Daar staat een groot berkenblok waar de vogels ook in slapen. De voeding bestaat uit een goed universeelvoer, pellets, diverse soorten vers fruit zoals appel, peer, mango, papaja, blauwe bessen, druif en tomaat en af en toe wat tofu. In de rustperiode geef ik niet

veel levend voer. Naarmate de dagen langer worden wordt de hoeveelheid levend voer opgeschroefd. Op het moment heb ik mijn eigen succes met 1 jong. Half mei kwam ik erachter dat er 3 eieren in het broedblok lagen. Elke dag keek ik even snel in het broedblok en 3 juni was het eerste jong uit het ei gekropen. De andere 2 eieren zijn niet uitgekomen. Zeven dagen later heb ik het jong geringd met een 6.0mm ring. De ouders kregen volop buffalo en meelwormen en krekels. Na een week vulde ik dit aan met sprinkhanen en af en toe een eendagsmuisje. Alle voederdieren worden bepoederd met Gistocal en worden "gepowerload" met "meelworm voedingssubstraat" van Avian. Op het moment van schrijven ligt het jong nog in het broedblok en weet ik het geslacht nog niet.

Soortbehoud

Als Speciaalclub zijn wij druk bezig om meerdere fokprogramma's op te zetten voor verschillende soorten zoals de Japanse nachtegaal, roodoorbulbul, maar ook de Balispreeuw. Dit is belangrijk om te zorgen dat er voldoende vogels in onze voliëres blijven, maar zeker ook, in het geval van de Balispreeuw, voor soortbehoud. De soort wordt ernstig bedreigd en elke vogel meer komt deze ten goede. Er zijn meerdere dierentuinen die al vogels naar Bali hebben gestuurd om daar in te zetten in het fokprogramma. Een van die projecten is de Begawan Foundation. De jonge vogels die zij fokken worden uitgezet op het naastgelegen eilandje Nusa Penida. Deze stichting betreft ook de lokale bevolking erbij zodat ook zij zich bewust worden van de situatie van de Jalak Bali, zoals deze in Indonesië genoemd wordt. Onlangs heb ik al

een stukje geschreven voor ons clubblad, de Vogelexpressie. Mijn idee is om meerdere fokkers te vragen 1 jong (of meerdere...) te schenken aan deze stichting. Dit lijkt me het ultieme doel van het houden van Balispreeuwen. Zo wordt er direct meegeholpen aan soortbehoud. Een ander aspect van het serieus bezig zijn met uw vogels, ongeacht de soort, is de positiefljst. Op deze manier laat u aan de buitenwereld zien dat onze hobby meehelpt aan soortbehoud en niet bestaat uit "een vogel in een kooitje". Op onze clubshow in Oirschot (nabij Eindhoven), gehouden op 25 & 26 oktober, willen wij dat ook uitstralen. De vogels worden in natuurgetrouwe vitrines en voliëres getoond. Bijna elk jaar zijn daar ook wel Balispreeuwen te zien. Hopelijk ook dit jaar. Wellicht mijn eigen Balispreeuw voor deze vertrekt naar zijn thuisland...

Meer weten

Wilt u meer weten over Balispreeuwen en het fokprogramma neem dan contact op met mij via [rickvgroningen@hotmail.com](mailto:rlickvgroningen@hotmail.com) of kijk op onze website: www.vogelspecialclub.nl. <

Tekst: John v.d. Jagt
Foto's: Paul Oude Elferink

Europees

Putter groot
wildkleur -
kweker
M. Schreurs

Het houden en kweken van Europese vogels is aan een duidelijke opmars begonnen. Steeds meer vogelliefhebbers gaan de uitdaging aan. Er is keuze genoeg. Prachtige kleuren, schitterende zang, voor iedereen is er wel een vogelsoort te vinden die bij hem of haar past. In de komende tijd verwisselen veel vogels van eigenaar.

De kweek is achter de rug en kwekers hebben bepaald welke vogels ze willen behouden en welke uit het vogelbestand zullen verdwijnen. Aanschaf van vogels is geen sinecure. Wees daarom alert om een gezond vogelbestand ook niet te laten ondermijnen door ongecontroleerde aankopen. Het in quarantaine houden totdat zelf is vastgesteld dat de vogels gezond zijn, is een methode die door veel kwekers wordt toegepast. Let dagelijks op de stand van de ogen en de beweging van de staart en de ademhaling. Vogels die

van tentoonstellingen komen, zijn daar onderhevig geweest aan stress, hogere temperatuur, andere voeding en een lange periode met (kunst) licht. De kans dat de vogel in conditie terugvalt, is redelijk groot. Een logisch gevolg hiervan is dat het natuurlijk afweermecanisme vermindert, en de kans van een infectie wordt versterkt. Het is dus ook van belang dat de aan gekochte vogels goed geobserveerd worden.

Welzijn

Overbevolking dient ten alle tijde ver-

meden te worden. Nieuw aangeschafte vogels kunnen het best de eerste periode koppelsgewijs gehuisvest worden, wanneer te veel vogels bij elkaar zitten stijgt immers de infectiedruk en de kans op stress wordt sterk vergroot met meer kans op ziekte tot gevolg. Ook de bijbehorende voerbakjes en waterflesjes moeten tijdens het verzorgen niet onderling gewisseld te worden. Voor veel liefhebbers heeft de aanschaf consequenties omdat de aankoop nogal eens gebeurt op het moment dat het kweekseizoen van start gaat. Dit heeft

De

ese vogels

gevolgen voor de verzorging. Er zijn vogels die zich snel aanpassen aan veranderende omstandigheden. Het is zinvol om te weten hoe en waarmee de aangekochte vogel bij de vorige eigenaar is gevoerd. Geduld is een schone zaak. Dat betreft ook het aanschaffen van vogels. Een serieuze kweker verkoopt u niet alleen de vogels maar geeft er ook gratis de kweekadviezen erbij. Vaak zullen de vogels in de wintermaanden worden aangeleverd. De vogels zijn dan volledig uitgeruid en de kweker heeft bepaald welke vogels hij wil en kan verkopen. Een algemeen advies is dat de beste tijd voor aankoop van fokvogels is van December tot en met Februari. De aanschaf van vogels door een beginnende vaak nog erg impulsief. Probeer geduld op te brengen en de tijd af te wachten. De serieuze kweker zal u dan ook verder willen helpen en meer voor u doen dan alleen maar gezonde en goede vogels verkopen.

Hoe en waar schaffen we onze nieuwe vogels aan?

De kans van slagen, goede kweekresultaten, is groter als de beginnende kweker met meerdere koppels het kweekseizoen ingaat. Neem al tijdens het t.t. seizoen of in het begin van de kweek contact op met enkele gerenommeerde kwekers en bespreek met hun uw wens om enkele goede kweekkoppels over te nemen. Schaf bij voorkeur jonge vogels aan, of overjarige vogels waarvan vaststaat dat ze al jongen hebben grootgebracht. Ook bij het laatste is het van groot belang dat u de kweker kent en kunt vertrouwen. Een goed kweekkoppel van overjarige vogels, die uitstekend de jongen hebben grootgebracht, wordt niet zo heel erg snel aangeboden. Hoewel er

Grote goudvink wildkleur - kweker W. Rotgers

veel bonafide vogelhandelaars zijn, houdt het kopen op beurzen en markten een zeker risico in. De beste exemplaren zult u op de vogelmarkt dan ook zelden aantreffen. Ideaal is het dus om de vogels ter plekke bij een kweker aan te schaffen. Men kan dan zien hoe de vogels er bij zitten. De aanschaf van vogels moet gebeuren na de rui. Vogels die tijdens de rui worden verplaatst, zijn veel vatbaarder voor ziekten en stress. Als u vogels gaat aanschaffen kunt u het beste de volgende procedure hanteren.

Observeer de vogels geruime tijd met enige afstand tot de kooi.

- De vogels dienen helder uit hun ogen te kijken en strak in de veren te zitten.
- Ze moeten een levendige indruk maken.
- Ze mogen niet schuw of gestrest zijn.
- Tenen en nagels moeten compleet zijn zonder knobbels of beschadiging.
- Poten moeten glad zijn. Aanwezig-

Speciaalclubs

Speciaalclub Europese Cultuurvogels

heid van witgele plekken kan op schurftmijt duiden.

Neem dan de vogel in de hand en blaas de borstveren op

- Er mag geen levervlek te zien zijn of gezwollen darmlussen.
- Het borstbeen mag niet scherp zijn.
- Geen ontlasting aan aars of poten.
- Veren van de vleugels moeten goed aansluiten en er strak en niet gerafeld uitzien
- Breng de vogel naar het oor en luister naar de ademhaling. Deze mag niet hoorbaar zijn.

De meeste vogels dienen minimaal negen maanden oud te zijn om te kunnen kweken. Laat u ook uitvoerig voorlichten over de voeding. Het abrupt omschakelen naar een ander soort voer is niet goed. Vraag desnoods een zakje voer mee, om zo de overgang naar uw eigen zaadmengeling geleidelijk te laten plaatsvinden. Kweekvogels, die fouten t.o.v. de standaard vertonen, zullen maar zelden voor nageslacht zorgen, dat wel aan de eisen voldoet.

Overstap?

Uiteraard hangt het van uw eigen interesse af hoeveel waarde u hieraan hecht. Als u uw vogels voor de zang en kleur houdt en u heeft geen ambitie om aan tentoonstellingen mee te doen, dan zult u aan het laatste minder aandacht schenken. Wij hopen dat de belangstelling voor het houden en kweken van Europese vogels een gestage groei zich zal voortzetten. De SEC helpt u graag als u besluit de overstap te maken. <

sel

De

De Grondkleur

ysel

bij de Kleurkanaries in Nederland en Internationaal

Als speciaalclub NKC volgen wij deze ontwikkelingen op de voet, welke kant gaat het op? Als jullie 'Onze Vogels' volgen heeft een ieder kunnen zien dat er regelmatig allerlei artikelen zijn verschenen over de grondkleur. De keurmeesters zijn uitgebreid voorgelicht en de liefhebbers kunnen hun kennis verzamelen bij afdelingen die presentaties geven en/of bij de speciaalclub.

Ik ga dan ook in deze speciale bijlage geen verhandeling geven hoe de grondkleur van een zwarte, bruine, agaat en/of isabel eruit moet zien. Dat is immers in woorden niet uit te leggen, daar heb je beelden en vogels bij nodig. Daarnaast staat in de standaardisen voor de kleurkanaries van de NBvV dit omschreven, maar dan nog zien wij niet allemaal hetzelfde, de uitleg en de interpretatie is vaak heel verschillend.

De Kijkrichting

Vier jaar geleden heeft de NKC meegewerkt aan de standaardisen en het vraagprogramma voor de kleurkanaries. Wij waren toen van mening dat de vraag het aanbod moet bepalen. Willen de fokkers de grondkleur fokken in hun vogels die al jaren lang fier overeind staat in Nederland, zet deze dan op het vraagprogramma. Zijn er fokkers die dat anders zien en een andere tint wensen door de infok van allerlei mutaties zet deze dan ook op het vraagprogramma. De vraag bepaalt! Op deze wijze zijn o.a. de kleurkanaries met de azul factor verschenen op het vraagprogramma en in de standaardisen. Is dat de gewenste richting? Dat bepaalt m.i. de fokker. Ik vergelijk tijdens presentaties dit vaak met het gegeven wanneer mijn vrouw weer eens het huis wit wil verven. Ik kom altijd thuis met de verkeerde kleur wit. Ik kom dan thuis met Nairobi Wit, maar zij had toch liever Azuur Wit of Egyptisch Wit. Intussen

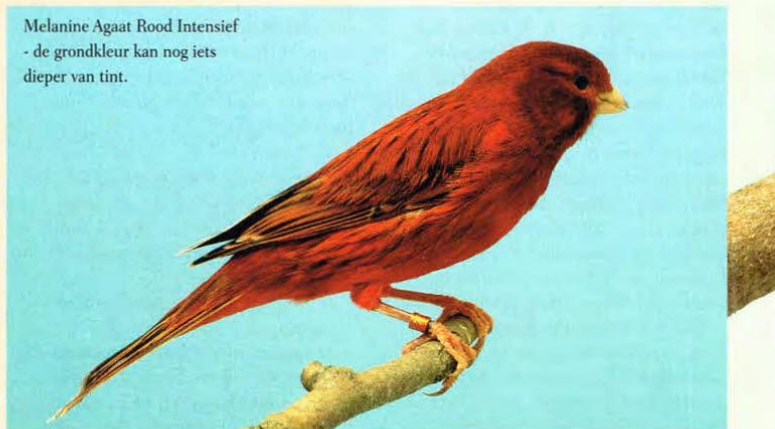
ben ik er wel achter dat over de grondkleur van onze woonkamer niet valt te twisten. Maar m.i. ligt dit bij de kleurkanaries toch iets anders.

Hoe Anders

Wij moeten ons realiseren dat de kleurkanariefok een continue proces is van bewegen en ontwikkelen. Dat gaat sneller dan wij denken en wij wennen daar ook snel aan. Wanneer je naar een dia of foto van 10 jaar geleden kijkt van een kleurkanarie in een bepaalde kleurslag en deze vergelijk met een vogel in dezelfde kleurslag anno 2014 is dat een hemelsbreed verschil. 10 jaar geleden vonden wij die vogel mooi en perfect, nu geven wij er niets meer voor, de evolutie is niet te stoppen. De

afgelopen jaren zijn er zoveel mutaties bij gekomen en die vinden wij allemaal terug in de grondkleur van de vogels. Natuurlijk zullen er fokkers zijn die zeggen 'Daar doe ik niet aan mee'. Ik fok mijn vogels fok zuiver en misschien kan dat ook wel, maar omdat de standaarden veranderen wordt dit steeds moeilijker. De grondkleur van een klassieke zwarte is echt veranderd door de hoeveelheid melanine die er in is gebracht en dat heeft zijn revenuen op alle vogels. Dan noem ik slechts 1 verandering in de standaard. Recentelijk zag ik op Facebook bij een goede collega keurmeester een nestje rood bruinen, daar lag 1 jaspis bij met een schitterende andere tint. Ik sprak hem aan als Rembrandt zo mooi vond

Melanine Agaat Rood Intensief
- de grondkleur kan nog iets dieper van tint.

De /

Speciaalclubs

Melanine Zwart Geel Intensief - de grondkleur niet egaal en te licht, vooral in de flanken.

dige werking doen. Maar er zullen ook fokkers zijn die ze liever split maken voor Kobalt of Azul, zij zijn van mening dat die vogels dan nog beter en mooier worden.

De oplossing

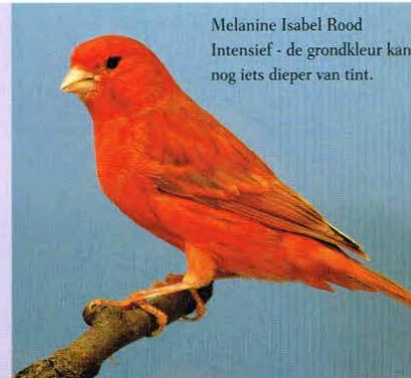
Die heb ik niet, wij zien nu dat internationaal vanuit de Zuid Europese Landen een tendens ontstaat om de lichtere vogels te vragen. Die kunnen mooi zijn, maar voldoen niet aan onze stan-

ik het. De moraal van dit verhaal is eigenlijk, dat wij niet kunnen spreken van 1 grondkleur. Bijvoorbeeld bij een zwart geel intensief; naast een maximaal melanine mooi in banen, ook in de flanken en een zuivere lipochroom kleur geel de ideale mix is voor de juiste grondkleur? Dan moet de verschijningsvorm, de juiste intensiviteit ook nog zijn volle-

daardeisen. Moeten wij in Nederland dan toch weer speciale fokkooien gaan neer zetten voor COM vogels en vogels voor de Nederlandse wedstrijden. M.i. niet verstandig, zet ze gewoon allemaal op het vraagprogramma i.i.g. in Nederland.

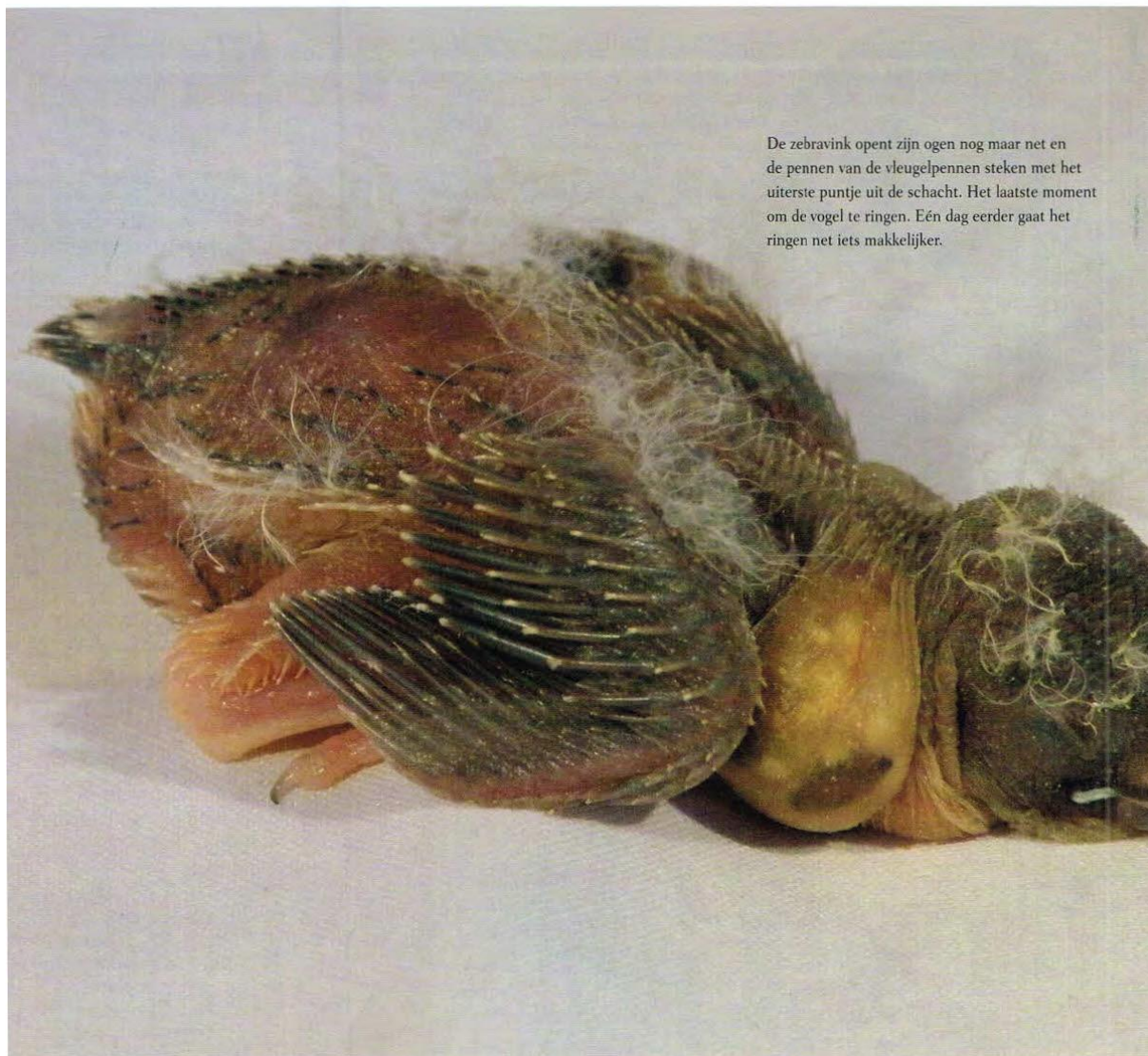
Communicatie

Daar ontbreekt het nogal eens aan, precies als bij voetbal zitten er 50.000 scheidsrechters op de tribune en een ieder ziet het anders. Wij als speci-

Melanine Isabel Rood Intensief - de grondkleur kan nog iets dieper van tint.

aalclub kleurkanaries proberen dit te stroomlijnen, maar zijn soms ook een roepende in de woestijn. Recentelijk op onze Landelijke Dag hebben wij het fenomeen 'Grondkleur' weer eens voor het voetlicht laten brengen door Jac Meesters, een collega met heel veel ervaring. Daar hebben alle aanwezigen weer veel van kunnen leren. Soms doe je dat met een goede PowerPoint presentatie, je legt het uit, maar vooral vogels zien en nog eens zien is m.i. het allerbelangrijkste. Communiceren op de website of Facebook, de kleurkanarielifhebbers op zoeken in Nederland. Praten met liefhebbers tijdens 'De Dutch Open' met de vogels bij de hand. Uitleg geven in het clubblad 'Kijk op Kleur'. Nog mooier is om er speciale workshops over te houden, waar je met een kleine groep de diepte mee in kan. Allemaal activiteiten die de speciaalclub kleurkanaries de NKC organiseert. Aan jullie om ons in dat proces te ondersteunen, doen jullie mee? <

De zebravink opent zijn ogen nog maar net en de pennen van de vleugelpennen steken met het uiterste puntje uit de schacht. Het laatste moment om de vogel te ringen. Eén dag eerder gaat het ringen net iets makkelijker.

Compact

Toen de zebravink rond 1970 echt populair werd heeft het proces van domesticatie een vlucht genomen. We gingen over tot selecteren van onze kweekkoppels. De zebravink veranderende. Het model werd voller en ronder en de lengte van de zebravink nam toe. Tegenwoordig zijn we gelukkig niet meer van mening dat een

zebravink de grootste moet zijn. Een zebravink moet compact van model zijn. Zie ook Onze Vogels 8-2013. Het selectieproces wat de zebravinkkweker heeft doorgevoerd begint langzaam ook de keerzijde te tonen.

Dit tij kunnen we volgens mij zeker nog keren. Bij de toename van het volume van een vogel wordt de vogel niet alleen zwaarder maak ook be-

dering wordt breder en langer. De bevruchting wordt daarmee niet eenvoudiger. Er zijn ook andere zaken die invloed hebben. Er zijn ongeveer 670 NZC leden en we weten meer dan 700 kleurslagen zebravinken te kweken. Wie grijze, of witte wilt kweken kan met enige moeite aan voldoende verse bloedlijnen komen. Maar wie de kleurslag zwartborst

Zebravinken...

Je kweekt ze niet zo maar meer per kilo, maar ze blijven wel onbeschrijflijk mooi. Dat zebravinken een grote aantrekkingskracht hebben op liefhebbers binnen onze hobby is bekend. Vooral de liefhebbers welke graag contrastrijke kleurslagen en mutatie- combinaties kweken voelen zich aangetrokken. Deze populariteit heeft ook een keerzijde. Dit artikel geeft een inzicht in die keerzijde en roept u als (toekomstig) liefhebber van zebravinken op serieuze aandacht te geven aan de kweekbaarheid van ons zebravinken.

Een ino grijs koppel zebravinken. Een van de recente kleurslagen.

blackface bleekrug bruin kweekt is bijna volledig op zijn eigen kweekresultaten aangewezen. Als snel worden dan de nodige compromissen voor lief genomen. Bijna iedere zebravink wordt ingezet in de kweek. Een ander aspect wat veel aandacht verdiend is het gebruik van medicatie en voedings-supplementen. Soms lijkt het er op dat wat de mode voor de vrouw is

het volgende potje met succespoeder voor onze vogels is. De zebravink die we ooit met "kilo's" kweekte heeft het moeilijk. Het aantal jongen per koppel per seizoen wordt minder. Hoeveel minder werd mij duidelijk toen ik werd gevraagd een lezing bij de een NZC regio te verzorgen. Het nu volgende verslag laat zien wat de resultaten van een kweekjaar zijn.

Onderzoek

Ik was nieuwsgierig naar de omvang van het gebruik van het Engels type zebravink. En had daarom een formuliertje gemaakt met vijf vragen. Aan het begin van de avond heb ik de kwekers gevraagd de vragen anoniem te beantwoorden.

Tot mijn verrassing ontstond niet alleen een beeld over het gebruik van het Engelse type zebravink in onze kweekkooien. Ongewild kreeg ik zicht op het aantal broedkooien wat een zebravinkkweker gebruikt, hoeveel koppels hij inzet voor de kweek en hoeveel jongen hij heeft kweekt.

Ik ga er van uit dat een geslaagde kweek heb met per koppel 6 jongen op stok. Wanneer ik daar met ander liefhebbers over spreek zijn de reacties verschillend. Vaak krijg ik te horen dat bij anderen de resultaten veel beter zijn. Maar soms is ook de klaagzang van een volledig mislukte kweek. De cijfers vertelde mij dat de waarheid minder rooskleurig blijkt dan verwacht. In de weken hierna liet ik meer NZC leden het formulier invullen.

In totaal hebben 66 zebravinkkwekers >

De /

usel

De verkregen data over het kweekjaar 2013

Informatie gekregen door de enquête	Aantal
Het aantal ingevulde formulieren	66
Het aantal NZC leden ^{*)}	670
De omvang van de steekproef	9,85%
Het aantal kweekkooien in de steekproef	1744
Het aantal koppels in de steekproef	1956
Het aantal jongen in de steekproef	8489
Informatie rechtstreeks uit de enquête	Gemiddeld
Het aantal broedkooien per liefhebber	26,4
Het aantal kweekkoppels per liefhebber	29,3
Het aantal kweekkoppels per broedkooi	1,11
Het aantal jongen per koppel	4,34
Het aantal jongen per broedkooi	4,87
Informatie door gebruik enquête informatie	Aantal
Het aantal gebruikte broedkooien door NZC leden	17704
Het aantal gebruikte koppels door NZC leden	19829
Het aantal gekweekte jongen door NZC leden	86057
Het aantal zebravinkenshow in V'daal 2013 ^{**)}	2540
Het percentage gekweekte zebravinken dat de zebravinkenshow in Veenendaal haalt	2,95%

^{*)} Obv het jaarverslag ledenadministratie 2013

^{**)} Obv de catalogus Veenendaal 2012

De openingstijden zijn

Donderdag	2 oktober 20.00 tot 22.30 uur
Vrijdag	3 oktober 10.00 tot 17.00 uur
Zaterdag	4 oktober 10.00 tot 17.00 uur
Zondag	5 oktober 10.00 tot 16.00 uur

niet tijd dat we naar de gezondheid en vruchtbaarheid van zebravinken kijken? Volgens mij is het devies streng te zijn. Een lege broedkooi omdat een koppel anders zou bestaan uit compromisvogels die eigenlijk niet bij elkaar passen moet normaal worden. Het inbrengen van bloedverversing is noodzaak. Veel kooien en veel zebravinken in een ruimte vraagt aandacht die niet altijd te geven is. Vijftien jonge zebravink per kubieke meter vluchtruimte is prima, meer vraagt om problemen. Kweek dus alleen met je beste vogels en kweek geen zebravinken om het aantal. Schrijf in je kweekboek welke zebravink en volledig nest bouwden, hoeveel eieren er gelegd zijn, hoeveel eieren er bevrucht zijn. Noteer wanneer een zebravink niet of juist wel goed voert. Schrijf op als een zebravink de veren van jongen plukt. En ten slotte wees je er bewust van dat ieder jaar een ander poedertje of pepmiddeltje niet is waar je naar op zoek bent.

NZC-Show

En als dit alles dan het voornemen voor de toekomst is, dan is het ook dit jaar weer heerlijk om ons te laven aan al het moois wat er dadelijk in Veenendaal te zien zal zijn. Zo'n 2500 van onze fraaiste zebravinken, een paar honderd zebrafanaten, een prima verkoopklasse een gelegenheid waar je jaar na jaar elkaar weer treft. De dames in de keuken, de heren met de lootjes, het Limburgs of juist Drentse accent, De Italiaanse, Duitse, Deense en Franse taal. Er is toch eigenlijk maar een taal, Zebraans. Zorg jij dat je het spreekt in Veenendaal 2014! <

› het formuliertje ingevuld. De NZC had eind 2013 670 leden. Het wil dus zeggen dat er een steekproef is van nagenoeg 10%. Natuurlijk is het zo dat niet alle formuliertjes 100% correct zijn ingevuld. En natuurlijk is het zo dat bij de ene liefhebber het kweekseizoen 4 maanden duurt en bij andere 8 maanden. Maar bij enquêtes als deze geeft een steekproef van 10% toch goed beeld van de waarheid.

Geschrokken

De vraag is nu of er conclusies te trek-

ken zijn uit de hierboven genoemde gegevens. Wat ik erg belangrijk vind is het dat we een gemiddeld kweekresultaat kennen van 4,34 jongen per koppel. Ik moet zeggen dat ik daar heel erg van geschrokken ben. Voor de buitenwereld is het gezegd nog altijd zebravinken kweek je per kilo! 86.000 zebravinken is inderdaad heel wat kilo's maar daar gebruiken we wel 17.704 broedkooien voor.

Als liefhebbers moeten we ons afvragen wat er te doen staat. Wordt het

De Zwartkop lichtgroene paarsborst Gouldamadine

Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland. De zwartkop lichtgroene kleurslag komt samen met de roodkop en de oranje kop in de Australische natuur voor. Ze onderhouden daar een regelmatig broedcontact zonder dat er tussenvormen van de kopkleur ontstaan. Door dit feit wordt de Gouldamadine een polymorfe soort genoemd.

De zwartkop lichtgroene Gouldamadine kan worden beschouwd als de meest gehouden Gouldamadine. Ook qua postuur spant de zwartkop lichtgroene meestal de kroon. De zwartkop lichtgroene wordt ook gebruikt om het type bij de mutaties te verbeteren. Om deze reden hebben de meeste mutatiekwekers dan ook een stam zwartkoppen op het hok. Door een dergelijke stam te bezitten kan er altijd worden teruggevallen op de wildvorm, wanneer het formaat, model, vitaliteit, kleur en tekening van de mutanten dat noodzakelijk maakt. Hoewel formaat, model en vitaliteit voor de hand liggen speelt toch ook de kleur en tekening een belangrijke rol bij het verbeteren van de mutanten. Maar dit verbeteren kan alleen dan wanneer de zwartkoppen niet alleen uitstekende vogels zijn qua type, maar ook een uitstekend tekeningspatroon bezitten.

De koptekening

De koptekening van de zwartkop, dient naast een diep zwarte kleur ook strak te zijn afgescheiden. Het tonen van een soort van "inham" naar het oog toe is een ernstige tekeningsfout. Het is dus belangrijk om goede zwartkoppen te kweken met een mooi egaal scherp afgetekend masker.

Blauwe overgangszone

Ook hieraan dient de nodige aandacht te worden besteed. De overgangszone dient duidelijk aanwezig te zijn en moet een regelmatig verloop hebben

tot onder de zwarte kinvlek. Onder de kinvlek en tussen de bovenste borstaf-scheiding moet de blauwe kleur zichtbaar zijn. Deze blauwe overgangszone speelt ook een rol bij de paarvorming en het baltsen. Let maar eens op als de mannetjes voor de popjes dansen, dan zetten ze hun nekveren op waardoor een blauwe band rondom het zwarte masker zichtbaar wordt. Daar de popjes dit mooi vinden is dus een man met een mooie blauwe overgangszone in het voordeel om zijn uitverkoren popje te behagen.

De gele nekvlek

Dat de in de standaard genoemde

kleur en tekeningspatronen niet gelijk zijn aan de vogels in de wildbaan komt duidelijk naar voren bij de gele nekvlek. De vogels in het wild hebben allemaal een min of meer duidelijke

De

Speciaaldubs

sel

man

gele nekvlek. Bij onze standaard Gouldamadine is dit niet toegestaan. Dit betekent tevens dat de kwekers deze nekvlek dienen weg te selecteren. Dit is slechts door een strenge selectie te verwezenlijken. Een gele nekvlek werkt ook storend op de egaliteit van het rugdek.

De blauwe vleugelbocht

De kleureis voor het groene rug- en vleugeldek is een egaal grasgroen. Het komt vaak voor dat in de vleugelbocht een blauwachtig waas wordt waargenomen. Deze waas is slechts door een strenge selectie weg te kweken. Het rugdek dient egaal grasgroen van kleur te zijn zonder een blauwe waas in de vleugelbochten.

De borstkleur

De borstkleur moet diep egale paars zijn. Op dit punt scoort de mannelijke Gouldamadine bijna altijd een voldoende. Het komt maar zelden voor dat de borstkleur bij de man niet aan de eisen voldoet. Wijk de borstkleur af van de standaard dan is meestal

de vogel niet in goede conditie of niet uitgeruid. Wel dient aandacht te worden besteed aan de afscheiding van de borst onder de zwarte kinvlek. De borst mag de zwarte kinvlek niet

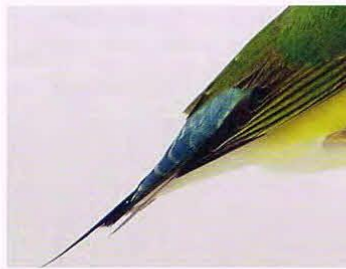
raken, er moet altijd een blauwe rand aanwezig zijn tussen borstvlek en kinvlek.

De buikkleur

In de buikkleur wordt naast de carotenoïde ook, vooral in de flanken en onder de borstvlek, meer phaeomelanine aangetroffen dan in de rest van de buik. Op deze plaatsen heeft de gele kleur een warmere uitstraling. Deze niet egale verdeling is de oorzaak dat de buikkleur niet egaal van kleur is. Getracht moet worden om de gele buikkleur zo egaal mogelijk goudgeel te krijgen zonder storende warmere flanken.

Blauwe stuit en bovenstaartdekveren

Deze veervelden worden vaak veronachtzaamd bij de selectie van de Gouldamadine, maar het is toch een wezenlijk onderdeel waarop gelet dient te worden. Deze blauwe veertjes zijn aan het uiteinde voorzien van een smal wit randje. Dit randje moet duidelijk aanwezig zijn en mag niet te breed zijn

anders gaat het storend werken op de stuitkleur (maximaal 1 mm breed). De blauwe kleur dient hemelsblauw van kleur te zijn. Veel Gouldamadines hebben een donkere blauwe kleur wat

niet volgens de standaard is. In principe kan de stuit dus te donker van kleur zijn.

Verlengde staartpennen

De lengte van deze pennen moet liggen tussen de 25 mm. en 45 mm. en moeten daarbij stevig en recht te zijn. Zijn de staartpennen niet stevig dan zullen ze vaak de neiging hebben om te gaan krullen, wat afbreuk doet aan de totale indruk van de vogel. Gouldamadines met minder stevige staartpennen zullen ook minder stevige staartpennen aan hun jongen meegeven. Het is daarom belangrijk om goed op de kwaliteit van de staartpennen te letten. Het geeft de gouldamadine een extra gunstige indruk.

Snavelpunt

Bij de zwartkop kan een snavelpunt rood- of oranjekeurig zijn. Een rode snavelpunt komt het meest voor. Het enige verschil tussen een rode en een oranje snavelpunt is de snavelpunt zelf. Alle overige kleur en tekeningspatronen tussen beide variëteiten zijn gelijk. Uit de kweekpraktijk is komen vast te staan dat een rode snavelpunt dominant is over een oranje snavelpunt.

Kweekadvies

Let bij het samenstellen van de kweekkoppels vooral op de fysieke eigenschappen. Paar nooit een man en pop die dezelfde afwijkingen bezitten. Ze geven dit beide door aan hun jongen zodat de nakomelingen ook deze minder goede eigenschappen zullen bezitten.

Voor informatie

ledenadministratie@sngn.nl
website: www.sngn.nl

De

Tekst: Paul Commandeur aangevuld met details en informatie via en van K. Hulsebosch - New Zealand.
Foto's: K. Hulsebosch

Rooddoor vuurstaarsel

Emblema Oculata

De roodoor vuurstaartamadine, nog een zeer zeldzame vogelsoort, leeft in vochtige bossen aan de kusten en in moerasachtige streken in het zuidwesten van Australië. Ze zijn rond de 11 tot 12 cm groot en leven meestal paarsgewijs. In het wild kunnen ze zomaar een jaar of 8, soms zelfs nog ouder worden. Mannen en poppen zijn moeilijk te onderscheiden. Buiten de broedtijd om geeft alleen het baltsgedrag van het mannetje het verschil in geslacht aan. In de broedtijd is er een klein verschil zichtbaar tussen man en pop. De oorvlek van de pop wordt dan een stuk lichter van kleur.

Het mannetje

Kop, rugdek, en vleugels zijn olijf bruin van kleur een fijne zwartbruine schubtekening. De schubtekening loopt door in de staart en heeft karmozijnrood overlappende veerpennen in het hart in de staart, lopend van onder uit het vleugeldek. Een dieprode snavel, daarboven een zwarte "snor" doorlopend tot om beide ogen en achter het oog overgaand in weer een karmozijnrood streepje. Dit wordt bij de man tijdens de broedperiode feller en donkerder van kleur. Het oog zelf kleur donker pastel blauw, met een blote oogring. De borst is beginnend vanonder de vuurrode snavel vaalgeel – bruin van kleur, met fijne zwarte schubtekening. Lager in de borst overgaand tot de buik naar een zeer fraaie een steeds grover wordende gevlekte zwart wit tekening. De poten zijn donker bruin van kleur.

De pop

Buiten de broedperiode is de pop gelijk als het mannetje en kan met ze nauwelijks van elkaar onderscheiden. Tijdens de broed wordt het mannetje iets herder van kleur. Jonge roodoor vuurstaart amadines hebben geen rode oogstreep. Ook hebben ze nog een vage schubtekening

op de buik. Dit komt na de 2e rui pas goed door.

Gedrag

Roodoor vuurstaartamadines zijn sterk territorium gericht, een eenmaal gevormd koppel bezet een territorium

voor het leven. Daarin worden wel andere soorten geduld, maar geen soortgenoten en ook de "gewone" vuurstaartamadine en de ook verwante *Emblema picta*'s niet. Door middel van verschillende geluidjes houden de vogels contact met

De /

rt amadine

sel

elkaar, elk geluidje lijkt een aparte betekenis te hebben. Bij het naderen van het nest maakt de man bijvoorbeeld een specifiek geluidje om te voorkomen dat hij wordt gezien als indringer. Eerder, als de vogels een nestplaats zoeken, laten ze een 5-tonig geluidje horen als er een plekje geschikt lijkt. De andere partner komt dan om mee te inspecteren. Het is niet snel naar wens, dit zoeken duurt soms dagen voor aan nestbouw wordt begonnen.

Voorkomen

De roodoor vuurstaartamadine is helaas zeer zeldzame vogelsoort geworden. In Europa zijn ze in gevangenschap niet meer te vinden.

Een aantal liefhebbers in Australië zijn daarom bezig te proberen door kweek in gevangenschap de soort te behouden. Ondanks dat vuurstaartamadines bijzonder moeilijk te houden zijn, is er toch wat vooruitgang geboekt, het blijkt mogelijk toch deze soort in gevangenschap te kweken. Eén belangrijke factor blijkt de voeding te zijn, vuurstaarten zijn zeer selectieve eters van alleen daar inheemse planten en een aantal graszaden, waaronder het zeer fijne zaad van de Panicum maximum, ook wel Guinea-gras genoemd. Ook gebruiken ze grit en belangrijk dat dit ook in hun leefgebied aanwezig is. Deze fraaie vuurstaartjes leven voornamelijk in laag struikgewas, op zoek naar voed-

sel. De graszaden eten ze uiteraard altijd van de grond wat een kwetsbare plek voor ze is en hierdoor een heel gemakkelijke prooi voor grotere vogels en andere op de grond levende dieren zijn. Naast de diverse zaden eten ze ook kruiden, fruit en insecten, vooral krekeltjes.

In de volière

Een ander punt is dat de roodoor vuurstaartamadine in gevangenschap nogal snel gestrest lijkt. Alleen in grote, goed beplante volières worden kweekresultaten behaald. Kwekers in Australië die in gevangenschap deze vogels houden en ermee proberen te kweken om deze vogelsoort in stand te houden bezitten volières van mini- ➤

Organisatie

De speciaalclub Australische Prachtvinken & Papegaai Amadines is een vereniging waarin een hele grote groep vogels in is vertegenwoordigd. Alle Australische prachtvinken, uitgezonderd de zebra vinken en Gould Amadines en alle papegaai amadine soorten vallen onder de speciaalclub.

Het streven is om via het clubblad de leden zo veel en goed mogelijk informatie over de diverse vogelsoorten te verstrekken. Naast het clubblad organiseert de speciaalclub diverse regiodagen, 5 regio tentoonstellingen en een landelijke tentoonstelling.

Tijdens deze activiteiten kan allerlei informatie worden uitgewisseld met leden onder elkaar en kunnen eventueel vogels worden geruild. Bij de diverse tentoonstellingen kunnen de leden hun gekweekte vogels showen en met medewerkers om de prijzen strijden.

De speciaalclub stelt de lezers van dit blad onderstaand een van haar vrij onbekende soorten voor.

De

- › maal 10 x 4 meter met een hoogte van 2,5 tot 3 meter voorzien van fijn gaas. Maaswijdte van 6x6 mm. het zogenaamde muizengaas. Grote vluchten zijn nodig om de kweek goed te laten verlopen. De kweekperiode is van september tot januari.

De kweek

Tijdens de kweek zijn ze zeer agressief en geen andere vogel mag in de buurt van het nest komen.

Ze bouwen hun nesten van takken ongeveer 7 tot maximaal 15 meter hoog in een boom, horizontaal in een flesvorm, een beetje in de vorm van onze eendenkorf. Heel aparte grote nesten worden door deze kleine vogeltjes gebouwd. Eerst wordt een soort van tunnel gemaakt die ongeveer 35 tot 40 cm lang is waarna een bolvorming nest van ongeveer 16 cm hoog en 15 tot 20 cm. rond wordt gebouwd. (buitenmaat) Het nest wordt gebouwd van stevige kronkelige groene takken. De binnenkant van het nest wordt bekleed met zachtere korte, ook kronkelige stengels gemengd met veren. Het legsel ligt tussen de 4 en 6 helder witte eitjes, ongeveer 12 x 18 mm. groot. Na zo'n 13 dagen broeden (door man en pop afwisselend) komen de jongen uit en deze vliegen ongeveer drie weken later uit. Twee weken daarna zijn de vogels zo ver dat ze voor zichzelf kunnen zorgen. Een prachtig zeldzaam vogeltje waarover eigenlijk weinig bekend is.

Toekomst

Laten we hopen dat de liefhebbers in Australië die deze soort in gevangenschap houden goede resultaten weten te behalen zodat deze vogel voor uitsterven behoedt blijft en misschien op termijn weer kunnen worden uitgezet in het gebied waar ze thuis horen. Omdat met deze zeldzame vogelsoort in gevangenschap zeer moeilijk te kweken is moeten we ze in Europa eigenlijk niet meer in gevangenschap willen houden. ◀

usel

De,

Tekst & foto's: Piet Onderdelinden

In dit stukje wil ik u wat meer vertellen over de oudste specialisatie die er binnen de PSC is en wel die van de grasparkieten. In feite is de PSC meer dan 40 jaar geleden opgericht als grasparkietenspecialclub. Het toenmalige bondsbestuur heeft daar goedkeuring aan verleend onder de voorwaarde dat de club open moest staan voor liefhebbers van alle soorten kromsnavels.

Nog steeds is de grasparkiet voor de PSC een belangrijke vogel maar de situatie is toch anders dan een aantal jaren geleden.

Standaardgrasparkiet

Van oudsher is de grasparkiet een populaire volièrevogel geweest vanwege de levendige kleuren, hun gedrag en de relatief gemakkelijke kweekbaarheid. Door het ontstaan van mutaties is de populariteit alleen maar toegenomen. Er werden met name in het begin van de vorige eeuw grote kwekerijen opgezet om aan de vraag te kunnen voldoen. De grasparkiet is de soort waarbij de meeste kleurmutaties zijn opgetreden binnen de kromsnavelwereld. In de jaren '50 zijn in Engeland ook mutaties

De kleurgrasparkiet

ose!

De!

in de bouw van de veer opgetreden. Kwekers maakten daarvan gebruik om een heel ander type vogel te kweken met meer volume. De langere veren gaven de vogel bredere koppen en lichaam. De ontwikkeling van de standaardgrasparkiet was begonnen. Dit type vogel werd ook voor veel geld aangeschaft door Nederlandse kwekers. De nakweek daarvan werd aangeboden onder de naam "Engelse" grasparkiet om het (prijs) verschil aan te geven en te verklaren tussen de gewone grasparkiet en de lang bevederde. Deze naam wordt vandaag de dag nog wel gebruikt. Het is dus geen andere soort maar meer een ander type vogel, het type dat in de standaard wordt beschreven.

Kleurgrasparkiet

Tientallen jaren zijn alleen de standaardvogels gevraagd geweest op onze tentoonstellingen. Het gewone parkietje werd door veel liefhebbers gekweekt maar kon niet op shows ingezonden worden omdat ze niet aan de standaard voldeden qua formaat,

model en kopvorm. Dat was teleurstellend want liefhebbers, vaak beginnende liefhebbers en jeugdleden, kwamen vol trots met hun zelfgekweekte parkietjes naar een show en kregen dan te horen dat ze niet geschikt waren voor een TT en kregen een zeer lage waardering. Een aantal jaren geleden heeft het bondsbestuur aan de bondsraad voorgesteld om de kleine grasparkieten weer te vragen op onze tentoonstellingen. De aanleiding was onder meer een discussie die op diverse vogelforums over dit onderwerp werd gevoerd. De verwachting was dat er meer vogels en ook meer liefhebbers aan de shows mee konden gaan doen. Veel kwekers en keurmeesters van de standaard grasparkieten stonden sceptisch tegenover dit voorstel en vonden het een bedreiging voor hun hobby. Maar wat is er van terecht gekomen?

Kleurgrasparkiet op de show

Direct vanaf het moment dat de kleurgrasparkiet weer mocht worden gebracht op de shows, werden ze op verschillende shows ingeschreven. In alle mogelijke kleurslagen waarvan de eigenaar kennelijk ook niet wist welke mutatie het was want ik ben nog nooit zo veel regenbooggrasparkieten op een keuring tegengekomen als in die tijd. Waarschijnlijk hebben de inzenders toen gedacht dat de keurmeester het wel zou weten. Maar dat viel niet altijd mee. Een ander probleem was het formaat en model dat vaak nog het midden hield tussen de standaardgrasparkiet en de kleurgrasparkiet. En dat was nou net niet de bedoeling. Om een goed onderscheid te kunnen maken moet er een duidelijk verschil zijn tussen de beide groepen en dus moeten de kleurgrasparkieten toch ook aan bepaalde eisen voldoen. Het is niet de bedoeling dat de kleurvogel een mini-uitvoering is van de standaardvogel. Veel vogels zijn te lang, of te zwaar in de borst, tonen welving aan de kop etc. Er is denk ik door de keurmeesters veel werk van gemaakt om de liefhebbers te wijzen op de aanwezige fouten. Dat is natuurlijk niet leuk maar inmiddels zien we dat bij de kleurgras-

Speciaalclubs

parkieten de ergste fysieke fouten al sterk verminderd zijn en steeds meer vogels beginnen in de buurt te komen van de juiste grootte en het model. De NBvV vraagt een formaat tussen de 18 en 20 cm gemeten van de kruin tot de punt van de staart. De COM-standaard zegt 17 cm maar 18 is acceptabel. De zuidelijke landen willen ze dus zo klein mogelijk maar als je bedenkt dat de staart een groot deel van de lengte uitmaakt dan is het verschil ook weer niet te groot. De kleurgrasparkiet dient een sierlijke gestalte te hebben met een nagenoeg rechte ruglijn met een beetje inval in de nek. Het breedste punt ligt bij de vleugelbochten maar het moet een smalle sierlijke gestalte blijven.

Kleurslagen

Inmiddels zie je dat de beste vogels veelal in de klassieke kleuren zitten en dat de hoeveelheid "toverballen" is afgenomen. Wel zijn er kwekers die zich gaan toeleggen op speciale kleurslagen. Er zijn al mooie wit- en grijsvleugels gezien en texas clearbody's. Op internet wordt er volop over gediscussieerd en worden foto's uitgewisseld. Daar zie je dat er een goed kennisniveau is en dat het zg. "winkelparkietje", zoals de kleurgrasparkiet ook wel werd genoemd, langzamerhand volwassen is geworden en niet meer uitsluitend een beginnersvogel is.

Tenslotte

Terugkijkend is het een goed besluit geweest om de kleurgrasparkiet weer te vragen als TT-vogel. Het is een compleet andere wedstrijdvogel als de standaardgrasparkiet en een aanwinst voor de TT. Ik hoop dat we er op de PSC-shows in september en oktober veel mogen bewonderen. Onze landelijke show is open op zaterdag 27 september in Soest van 10 - 15.30 u. <

ysel

De *iet*

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

In de vorige twee edities van onze vogels heeft onze speciaalclub een beknopt overzicht gegeven over alle op dat moment bekende postuurrassen. Omdat het de bedoeling is dat elk jaar een editie van onze vogels gewijd gaat worden aan de speciaalclubs geeft ons dat de gelegenheid de afzonderlijke hoofdgroepen wat uitvoeriger te beschrijven.

De eerste groep zijn de Frisé-rassen en om daar iets over te vinden is nog niet meegevallen. Ook over de herkomst en het ontstaan van de Frisékanarie is wel een hoop geschreven maar feitelijk is er maar weinig over bekend. En over de huidige bevedering is eigenlijk alleen maar bekend over datgene wat visueel waarneembaar is. Over de erfelijke factoren tasten we helemaal in het duister. Nu heb ik een dochter die wel aardigheid had om e.e.a. in kaart te brengen. Maar ja die raakte kort na de aanvang van dit onderzoek zwanger en beviel van een tweeling, dus daar is voorlopig nog niets van te verwachten. Echt iets voor een dochter trouwens om zwanger te raken, ik weet zeker dat dit mijn zoon nooit zou zijn overkomen. Maar goed - de Frisé-rassen:

De Mehringer

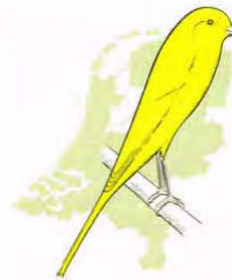
Krulveren

Zoals ik al aangaf is het ontstaan onduidelijk. Er zijn vele theorieën waar van ik er een paar wil noemen. In 1793 werden de eerste krulveren gesignaleerd. Dat is althans opgetekend door graaf De Buffon - maar die heeft deze niet in de officiële lijst van kanariërassen laten registreren. Voor die tijd

waren er ook al wat vage berichten geweest vanuit Engeland waar in 1702 geschreven werd over the Dutch Fril welke in Holland gesignaleerd zou zijn. De theorie voor het ontstaan van deze eerste krulveren was dat de krulling is ontstaan door het voedsel aanbod. In Nederland bloeide in die tijd in het oosten van het land de lakensche

kanaries

Speciaalclubs

sel

industrie. In deze industrie werd veelvuldig gebruik gemaakt van lijnzaad om het linnen te pappen. De restanten hiervan werden aan de vogels gevoerd waardoor men dacht dat door dit eenzijdige voedselaanbod de veergroei dusdanig werd aangetast dat daardoor de bevedering van de kanaries is gaan krullen. In mijn ogen lijkt dit een onmogelijke theorie omdat deze afwijkende veergroei dan zodra de afstamelingen van deze vogels weer op normaal voer gezet zouden worden de krulling in de veren zou moeten verliezen. Ik vermoed dat de krulbevedering een mutatie is waarmee door selectie teelt de huidige rassen zijn ontstaan. Maar dat is alleen gebaseerd op eigen waarneming. Ik heb namelijk enige jaren een lijst met gefriseerde borstveren in mijn tuin gehad. Uiteraard gebeurde daar verder niets meer mee en nadat deze is overleden door dood te gaan zal de kans dat dit zich in de nakomelingen openbaard bijna nihil zijn. Ook heb ik bij een dierspecialzaak eens een rode kanarie met gekrulde borstveren gekocht. Deze heb ik gekruist met een glad bevederde en daarna de jongen onderling. Uit deze laatste kruising zaten er weer enkele met gefriseerde borst bevedering. Zelf heb ik het vermoeden dat de eerste gefriseerde kanarie een spontane mutatie is geweest die door terug te kruisen is vastgelegd en door selectie teelt verbeterd tot de variëteiten zoals wij die nu kennen.

Vraagprogramma

Er is een grote verscheidenheid in de gefriseerde rassen zoals die momenteel in het vraag programma staan. Hoewel zij allen onder een hoofdgroep vallen zijn er toch verschillende indelingen te maken. Zoals zwaar gefriseerde

rassen - deze kenmerken zich doordat zij over het hele lichaam frisering laten zien. De lichtgefriseerde rassen - deze hebben een glad bevederde kop hals en onderlichaam. Ook zou je nog van gekuifd en ongekuifd kunnen spreken. Hoewel het in dat geval slechts gaat om nog maar twee rassen: de Padovaner en de Fiorino, valt te verwachten dat dit er in de toekomst meer zullen worden. In Zuid Spanje dient de Giraldillo zich al aan dit zou een mini Giboso met kuif moeten zijn of worden. Ook zou je een indeling kunnen maken van Frisérassen met rechte houding en een van die met een houding. Het feit dat alle rassen in een hoofdgroep zitten maakt het toch wel moeilijk om daar een hoofdgroepkampioen in aan te wijzen (het bekende verhaal van appels met peren vergelijken).

Kenmerken

Er zijn wel een aantal kenmerken die bij alle rassen aanwezig moeten zijn. Deze zijn:
De mantel - een rechte scheiding in het midden van de rug, of zoals bij de Aricciato Gigante Italiano en de Rogetto in de vorm van een rozet. De borst bevedering, behoudens die van de AGI, Padovaner en Rogetto waar deze omhoog moet krullen, is het bij de andere rassen zo dat deze naar elkaar toe moet krullen, krullende flank bevedering moet wel bij alle rassen aanwezig zijn. Weliswaar bij het ene ras wat rijker dan bij het andere maar ze moeten er zijn. Kenmerkend voor alle Frisérassen is verder dat er wel standardeisen zijn over de zaken die waarneembaar zijn, maar dat er over alle andere zaken weinig is opgetekend. Zo is het bij de meeste kwekers niet bekend wat er

zich onder de borst bevedering van de rassen die dit in de vorm van een korfje moeten laten zien bevindt. Is de borst daaronder kaal? Of soms met een lichte dons bevederd? Ook hier kan ik mij alleen op eigen waarnemingen baseren. Bij de Zuid-Hollanders is de borst van heel licht bevederd tot kaal, bij de Parijse Frisé zijn alle borsten onder de krulveren bedekt met heel lichte dons bevedering. Ook bevinden zich onder de gefriseerde rassen (nu nog) twee soorten waarvan men in het verleden altijd gedacht had dat deze niet te kweken waren. Te weten de Gibber Italicus, en de Giboso Espanol. Heel lang verkeerde men in de veronderstelling dat bij het kweken van intensief op intensief de lethaalfactor op zou spelen. Blijkbaar is dit toch een foute gedacht geweest want bij de kweek van deze rassen heb ik nog niet eens een sub-lethaalfactor waargenomen. Nu is het wel zo dat er uit een kruising van twee intensieve vogels er altijd een paar uitkomen die wat lichter zijn en iets langer bevederd. Dit zijn niet de showvogels in de rassen Gibber Italicus en Giboso Español, maar het zijn wel de vogels die ik aanhoud om mee te kweken. Het kan namelijk best dat hoog-intensief maal hoog-intensief wel de lethaalfactor oplevert.

Onduidelijk

Wat wel duidelijk is over de gefriseerde rassen is dat er nog heel veel onduidelijk is. Vooral over het ontstaan er van. Maar met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid is aan te nemen dat de eerste kanaries met gekrulde veren hun oorsprong vonden in Oost-Nederland. Met dit materiaal is de Noord-Hollandse Frisé gekweekt. Daarmee is dat het oudste bekende gefriseerde ras. Ook zijn er vanuit deze >

› regio vogels naar Roubaix gebracht waar men deze met de Yorkshire heeft gekruist om zo een grote gefriseerde vogel te krijgen. Dit zijn de voorlopers van de Parijse Frisé geweest. In België heeft men deze vogels vermengd met de Belgische bult waaruit de Zuid-Hollandse Frisé is ontstaan. Van waaruit door intensief maal intensief te kweken weer de Gibber Italicus is ontstaan. Het vraagt teveel ruimte om zo alle Frisé rassen de revue te laten passeren. Ik zal beknopt de rassen zoals die nu erkend zijn noemen in een verdeling anders dan die van de standaard. Te weten rijk-gefriseerd met rechte houding en gefriseerd met houding en vorm. Op dit moment is er nog maar een licht-gefriseerd ras met rechte houding, te weten de Noord-Hollander.

Rijk gefriseerd met rechte houding

- De Arriciato Gigante Italiano beter bekend als de AGI. Een groot ras van soms wel 25 cm. met een omhoog krullende borstfrisering, de mantel in een rozet en een rijke kopfrisering, waarbij de vogels met een capuchonvormige kopfriseur de voorkeur hebben.
- De Parijse Frisé. Van oorsprong gekweekt in de omgeving Roubaix uit

Hollandse Frisé vogels gekruist met Yorkshire. Borst frisering in tegenstelling tot die van de Agi naar elkaar toe een korfje op de borst vormend en de mantel over de hele rug symmetrisch verdeeld. De kopfrisering rijk, maar minder dan als die van de AGI.

- Rogetto - in alle opzichten een mini Agi.
- Mehringer - in alle opzichten een mini Parijse Frisé.

Dan hebben wij een licht gefriseerd ras met gladde kop, hals en onderbuik:

- De Noord-Hollandse Frisé. Naar alle waarschijnlijkheid is dit het oudste gefriseerde kanarieras. Kenmerkend zijn de fraaie flanken en de volle borstfrisering, samenkomend in een korfje.

Ook zijn er nog de gefriseerde rassen met kuif. Momenteel nog twee, maar je hoeft geen helderziende te zijn om te kunnen voorspellen dat dit er meer gaan worden:

- De Padovan. Een grote, forse vogel waarvan de gladkop wenkbrauwen moet laten zien en de borst friseur omhoog krult. De kuif moet rond zijn met een zo klein mogelijk middelpunt. Ook de Padovan is licht gefriseerd.
- De Fiorino. Het oorspronkelijk doel bij het vastleggen van dit ras was het kweken van een gefriseerde Gloster. Dit is niet helemaal gelukt, maar er is wel een alleraardigst ras uit voortgekomen. In alle opzichten is het een mini gefriseerd vogeltje, maar omdat de borstfrisering naar elkaar toe krult kunnen we niet spreken van een mini Padovan. Ook de Fiorino is gladbevederd op kop hals en onderlichaam. De kuif moet rond en gewelfd zijn met een zo klein mogelijk centrum. De gladkop moet wenkbrauwen laten zien.

Gefriseerd met houding en vorm. In deze groep komt eigenlijk ook maar een ras voor:

- De Makige oftewel Japanse Frisé. Dit ras heeft een houding en ook de beenstand is bijzonder: het heeft lange benen die wijd staan. Ook de frisering is wat voller en stijver tegen het lichaam gedrukt, waardoor een

minder uitbundige indruk bestaat. Door zijn houding en vorm is van alle zijden vanwaar je deze vogel bekijkt een rechthoek waarneembaar. Dit ras houdt het midden tussen een licht- en zwaar gefriseerd ras. De hals en kop zijn glad. Het onderlichaam mag gefriseerd zijn.

Licht gefriseerd met houding

- Gibber Italicus. Met houding in de vorm van een 7, waarbij de kop op dezelfde hoogte als de schouder gedragen wordt. Een levendig vogeltje waarbij het voor de kweek noodzakelijk is om af en toe gebruik te maken van de Zuid-Hollander om te voorkomen dat de lethalfactor wordt ingefokt.
- Giboso Español. Met houding in de vorm van een 1. Dezelfde bevedering en problematiek als bij de Gibber, alleen kan bij dit ras om de lethalfactor te voorkomen beter gebruik gemaakt worden van de Melado.
- Zwitserse Frisé. Dit is een mooie sierlijke vogel met de houding van een Scotch Fancy - dus halve maanvormig.
- Zuid-Hollandse Frisé. Dit is, anders dan de naam doet vermoeden, een Belgisch ras. Ontstaan uit kruisingen tussen Belgische Bult en Noord-Hollandse Frisé. Houding in de vorm van een 7. Schouders aanmerkelijk breder dan bij de Zwitserse Frisé.
- Melado Tinerfeno. Oorspronkelijk werden deze gefokt in de kleur wit. Maar tegenwoordig heb ik ze, behoudens in het rood, al in alle klassieke melanine- en lipochroom kleuren gezien. Een goede Melado heeft de houding van een 1, waarbij dan de schouderfriseur wat meer in het oog springt dan bij de Zuid-Hollander.

In zijn algemeenheid is het goed kweken met frisévogels. Het zijn goede ouderdieren en de eieren zijn meestal goed bevrucht. Er is in Nederland een gestaag groeiende groep van fokkers die een of twee rassen houden. Nadeel is dat bij sommige rassen de vraag groter is dan het aanbod - waardoor deze nogal kostbaar in aanschaf zijn. Zaak dus om daar wat aan te doen. Zelf heb ik acht soorten in mijn kooien en kan het een ieder aanbevelen. <

Zebra-vinken zijn erg populair in onze avicultuur. Het geslachtsonderscheid is duidelijk waarneembaar, ze stellen over het algemeen weinig eisen aan hun leefmilieu en er zijn wereldwijd ruim 30 mutaties bekend in ver uiteenlopende kleurvarianties. Dus voor een vogelliefhebber is er altijd wel een kleurslag voorhanden waar zijn/haar voorkeur naar uitgaat. Daarbij zijn de meeste van deze mutaties onderling goed te combineren, wat er toe heeft geleid dat in de huidige standaard 169 mutaties en de daarbij horende mutatiecombinaties zijn opgenomen - slechts een deel van de mogelijkheden.

De eerst mutatie die werd gekweekt bij de zebra-vinken was de witte zebra-vink, de vogel van deze maand. In 1921 werd deze in Sydney waargenomen en slechts enkele jaren later al begon de nakweek aan hun opmars in Europa. De witte zebra-vink is in zijn optimale vorm zeker een opvallende verschijning, waardoor de zuiver witte lichaamskleur in groot contrast staat met de koraal-/oranjerode snavel en de oranjerode poten. Het kweken van een witte zebra-vink is niet echt een kunststuk, echter om deze in optimale vorm voor een beoordeling aan te bieden is nog niet zo simpel.

Maskeren

Daarom eerst wat theorie: Een grijze zebra-vink heeft zowel het zwarte eume-

lanine als het roodbruine phaeomelanine in de bevedering. Bij een witte is deze melanine ook aanwezig maar deze komt niet tot oxydatie, uitkleuring. Dus wel aanwezig maar kleurloos (gemaskeerd). Een witte kan bijna alle mutaties met een natuurlijke hoeveelheid melanine maskeren, de zwartborst mutatie bijvoorbeeld niet, wat zich uit in een soort getijgerde kleurslag. Hiermee is tevens verklaard waarom we zoveel kleurnuances wit kunnen waarnemen. En omdat het ook niet altijd een totale maskering betreft zien we nog vaak pigmentresten in de mantelbevedering. Het proces dat de kleurslag wit doet ontstaan, vererft autosomaal recessief en heeft als symbool de letter (w) gekregen.

Goede selectie

Als we de kweek van witte zebra-vinken gaan opzetten is het erg belangrijk dat we alleen gebruik gaan maken van zebra-vinken met een meer dan goed type (formaat en model), houding op stok en kop/snavelvorm. Bij andere kleurslagen kun je met een uitzonderlijke kleur en tekening met een prima conditie van de bevedering nog voor een prima beoordeling in aanmerking komen. Prima zuiver witte zebra-vinken met een matig type etc. komen hier zeker niet voor in aanmerking. Bij het inbrengen van andere kleurslagen, om het type, kleur en de

bevedering te verbeteren, kunnen we het best gebruik maken van grijze-, bleekrug grijze- of witborst grijze zebra-vinken. De kwaliteit van de tekening is niet belangrijk, maar wel de kleurdiepte en helderheid van de kleur. Dus zonder enige zweem van phaeomelanine, omdat een witte wel prima het zwarte eumelanine kan maskeren maar moeite heeft met het roodbruine phaeomelanine. Deze kunnen in een prima type en kleurdiepte voorhanden zijn, beschikbaar is een ander verhaal. Daarnaast een witte met een goed- of beter prima type, houding en een goede gesloten bevedering.

Man of pop is niet belangrijk, man te herkennen aan een koraalrode snavelkleur ten opzichte van een pop met een oranjerode snavelkleur. Uit een dergelijk koppel, pigment X wit of wit X pigment komen 100% splitvogels. Die ook vaak een bontpatroon laten zien. De jonge vogels, alleen die met een helder witte- en zuiver grijze kleur worden daarop gekoppeld aan de beste witte beschikbaar en uit deze kweek komen de eerste witte zebra-vinken die geschikt kunnen zijn om ingezonden te worden op een TT, maar ook bont grijs en witte met aanslag in de mantel. In te zetten als kweekvogels. Als je op deze wijze op een prima niveau bent gekomen kun je ook wit X wit gaan kweken. Maar blijf er wel gericht steeds type, houding en kleur inbrengen.

Conditie

Heb je eenmaal de beschikking over TT-waardige witte zebra-vinken, dan komt het volgende om de hoek kijken. Hoe breng je ze in optimale conditie op die TT? Een witte zebra-vink is meestal een soort ééndagsbloem, slechts kort in optimale conditie omdat een bevedering zonder kleurstof meestal een erg zwakke bevedering is.

Het in TT-conditie brengen van witte zebra-vinken is dan de volgende en bijkomende uitdaging, alleen te leren door ervaring. Dat is ook onze hobby, je bent er nooit mee klaar.

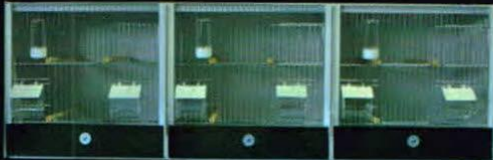
Alles voor uw vogels

VOOR AL UW VOGELBENODIGHEDEN VOOR ALLE VOGELSOORTEN

KUNSTSTOF
KWEKKOOIEN

NIEUW KLEPBAKJE
MET MORSTRIP

FRONTEN

KWEKKOOIEN

VOGELBENODIGHEDEN

PUNTLASBEDRIJF

Openingstijden

Maandag t/m vrijdag
08.00-12.00 / 13.00-17.00 uur
Zaterdag 08.00-16.00

LET OP! Woensdag gesloten

JH
Fronten en Kooien

Fa. HEESAKKERS
www.firmaheesakkers.nl

Kampweg 9A, 5469 EX Keldonk (T) 0413 211784 (E) info@firmaheesakkers.nl

Fauna wenst u wederom een goed TT seizoen!

Badhuis 'Multi' past overal

Herkenbaar aan het Fauna logo

Ook verkrijgbaar in nestkast variant

- ✓ Past rechtstreeks aan NL TT kooi (enige op de markt)
- ✓ Geschikt voor alle afmetingen voliëregas
- ✓ Door twee haken voor en twee haken achter past het badje zowel aan de binnen- als buitenkant van de kooi of voliëre.
- ✓ Past aan schuifdeur én klapdeur
- ✓ Geschikt voor diverse diktes kooien (van 0,8 t/m 1,2 cm)
- ✓ Past geheel tussen de schuifdeur van voorfronten

Morskapje

Ga verspillen van zaad tegen!
Past op TT/NKB bakje en grote kolbriebakjes.

Nieuw!

Magneetkaarthouder / Kweekkaarten

#10260,
#10261 t/m 10264

Nieuw!

Met magneet

Altijd fris met Fauna Fonteinborstels

✓ Verkrijgbaar in mini, klein, middel en groot.

✓ Bovenkant borstel is van spons. Deze behoudt volume als hij nat is, waardoor u overal goed bij kunt.

✓ Indien u de kleine borstel buigt zoals aangegeven op de foto, kunt u ook lastig schoon te maken plekken goed reinigen.

✓ Te gebruiken voor vogel- en kleindierbenodigheden.

Fauna favoriet!

Fauna is gespecialiseerd in benodigheden voor vogels, vogelkweek en voliëres. Binnen de vogelwereld is Fauna dan ook een gevestigde naam die staat voor goede en kwalitatief hoogwaardige producten. Kijk op onze website voor het complete assortiment en vraag ernaar bij uw groothandel/winkelier.

www.faanabirdproducts.com

Fauna
Fauna Birdproducts

ysel

De